

॥ श्रीः ॥

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

அம்ருத ஹரி.

மாதந்தோறும் வெளிவரும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பந்தாயாத்த

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ப்ரகாசநப் பத்திரிகை.

236

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

சோபகிருது — ஐப்பசி

OCTOBER-1963

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

पातु प्रणतरक्षायां विलम्बमसहन्निव ।

सदा पञ्चायुर्धी विभ्रत्स नः श्रीरङ्गनायकः ॥

பத்ராதிபர்கள் :

ஸ்ரீ காஞ்சி ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்.

ஸ்ரீரங்கம் மெ. ஸுந்தரராஜாசாரியர், Mg. Ed.

வருஷச் சந்தா ரூ. 3—0—0

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

அன்மக்குருபரம்பராப்யோ நம:

அ ம் கு த ல ஹ ரீ

236

சோபகிருது

— பத்ராதிபர்கள் —

1963

ஐப்பசி

ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ர. அன்னங்கராசாரியர்

ஸ்ரீரங்கம். மெ. ஸுந்தரராஜாசாரியர்

OCTOBER

अनवद्यह्यसूकीर्दधती सुमनोमनोविनोदाय । असुतलहरी प्रसपंतु सततं श्रीरङ्गचन्द्रमस्सविधात् ॥

கோயில் மணவாளமாமுனிகள் ஸம்ப்ரோக்ஷண மஹோத்ஸவச் சிறப்பு

(ப்ர. அ.)

திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் மணவாளமாமுனிகள் ஸன்னிதியில் சில பல வருஷங்களாகவே ஜீர்னோத்தாரணத் திருப்பணிகள் நடந்து கொண்டிருந்ததை உலகமறியும். பெரும்பாலும் பல நாடுகளிலுள்ள பக்தவர்க்கங்களின் நன் கொடையாகக் கிடைத்த தொகையைக் கொண்டே ஸன்னிதிக்குள் திருப்பணிகள் நடந்துள்ளன. ஸுமார் பதினாயிரம் ரூபாய்க்கு மேலாகவே திருப்பணியில் செலவாகி யிருக்கிறது. மேலும் சுமார் பதினாயிர ரூபாய்க்கு ஸன்னிதிக்கு வெளியில் செய்யவேண்டிய கைங்கர்யம் பாக்கி யிருக்கிறது. கடந்த ஆவணிமீ 5-ஆம் தேதியிலிருந்து 9-ஆம் தேதி வரை (21-8-63 to 25-8-63) இந்த ஸம்ப்ரோக்ஷண மஹோத்ஸவம் மிகவும் சிறப்பாக நடந்தது.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களில் அத்யாபகர்களாயும், வேதம் வல்லார்களாயும், வித்வான்களாயும், பரம பக்தர்களாயுமுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் அழைப்புப் பத்திரிகைகள் அனுப்பப் பட்டிருந்தன. ஸ்வாமிகளும் பக்தபாகவதர்களும் எண்டிசைகளிலிருந்தும் வந்து குழுமியிருந்தனர். அந்த நிலைமையைக் காணுந்தோறும் "ப்ருந்தம் ப்ருந்த மயோத்யாயாம் ராஜமார்க்காஸ் ஸமந்தத: பபூரபிஸம்பாதா: குதாஹலிஜதைநர் வருதா:" என்கிற ஸ்ரீ ராமாயணச்லோகமே நினைவுக்கு வந்தது. பெரியாழ்வார் "தென்னாடும் வடநாடும் தொழ நின்ற திருவரங்கந் திருப்பதி" யென்று திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி குழாங்கடும் ஸந்தர்ப்பங்கள் ஸ்ரீரங்கத்தில் பலவுண்டு; அந்த ஸந்தர்ப்பங்களில் கூடும் குழாம் அவிலக்ஷணர்களும் கலந்து மஃந்திருக்கும். இந்த ஸம்ப்ரோக்ஷண மஹோத்ஸவத்தில் கூடின குழாத்தில் அவிலக்ஷ வ்யக்தி ஒன்றுகூட காணக்கிடைக்காது. * மணவாள மாமுனிவன் பொன்னடியாஞ் செங்கமலப் போதுகளை யுன்னிச் சிரத்தாலே தீண்டும் பரம விலக்ஷண வ்யக்திகளே பல்லாயிரக் கணக்கில் மலிந்திருந்த திவ்யகோஷ்டிகளைக் காண விழந்தவர்கள் இழந்தவர்களே. உத்தர வீதிகள் சித்திரை வீதிகள் அடையவளைந்தான்வீதிகள் ஸ்ரீரங்கநாத தேவஸ்தான பரிஸரங்கள் எங்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவத் திரளே நிரம்பி யிருந்த அதிசயம் எதிர்பார்த்திருந்ததன்று; இனி எதிர்பார்க்கத்தக்கதன்று.

ஸம்ப்ரோக்ஷண தினத்தன்று காலை யில் பெரிய பெருமாள் ஸன்னிதியிலிருந்து மாமுனி களுக்குக் கிடைத்த பஹுமானச் சிறப்புகள் " ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸ்வாசார்ய விஷயத்தில் கிருசித் கரித்து ஸ்வருபம் நிறம் பெற்றவாறு சால அழகியதே : " என்று யாவரும் உகக்கவும் வியக் கவும் அமைந்தன. அன்று காலை ஸுப்ரபாத ஸமயம் முதலாக மத்யான்னம் வரை ஒவ்வொரு வரும் இவ்வையத்திலிருப்பதாக நினையாமல் " அம்ருத ஸாகராந்தர் நிமக்ன: ஸர்வாவயவஸ் ஸுகமாஸீத " என்றபடியே யிருந்த விருப்பு ஒன்றே நித்யத்யானத்திலூறியிருப்பது.

இந்த ஸம்ப்ரோக்ஷணத்தை அநுஸரித்து நாளது புறட்டாசிம் 21-உ முதல் மண்டலாபி ஷேக மஹோத்ஸவம் ஆரம்பித்து 25-உ காலை யில் விசேஷமாக ஸநபனத் திருமஞ்சனத்துடன் மிகவும் வபலவாக நடந்தேறியது.

இந்த மஹோத்ஸவ வைபவங்களைப் பூர்த்தியாகப் பேசுவதோ, எழுதுவதோ உள்ளபடி அஸாத்யமானதால் மிகவும் சுருக்கமாகத் தெரிவித்தபடி.

தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதியநுபவம்

(முன் இதழ்த் தொடர்ச்சி)

ஆசாரியர்களில் ஆளவந்தார், திருக்கச்சிநம்பி, ஸ்ரீராமாநுஜர், கூரத்தாழ்வான், வேதாந்தவாசிரியர், மணவாள மாமுனிகள் என்னுமிவ்வறுவர் தேவப் பெருமாள் திருவடி யளில் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள். முறையே இதனை விளக்குவாம். ஆளவந்தாரீடுபாடு ஸ்ரீராமாநுஜருடைய திவ்விய சரித்திரத்தில் தொடர்பு பெற்றிருத்தலால் இதற்கு இன்றியமையாத சரித்திரப்பகுதியை எடுத்துக் கொள்வோம். ஸ்ரீராமாநுஜர் ஸ்ரீபெரும் பூதூரில் திருவவதரித்து வளர்ந்து கல்விகளைப் பயின்று வருகையில், காஞ்சிபுரிக் கருகான திருப்புக்குழி யென்னுந் திருப்பதியில் யாதவப் பிரகாச ரென்னும் ஏகதண்டி ஸன்னியாசி யொருவர் பூர்வபக்ஷ வேதாந்த நூல்களைப் பாடங் கற்பிக்கிறாரென்று கேள்விப்பட்டுத் தாமும் அங்கே எழுந்தருளிப் பாடங் கேட்டுவந்தார். தம்முடைய சிறியதாயார் திருக் துமாரரான கோவிந்தபட்ட ரென்பவரையும் தமது கல்விப் பயிற்சிக்குத் துணைவராகக் கொண்டிருந்தார். (பிறகு எம்பாரென்னுந் திருநாமத்தினால் பிரசித்திபெற்ற ஆசிரியரே கோவிந்தபட்ட ரென்பவர். இவர் மதுரமங்கல மென்னும் அக்ரஹாரத்தில் தோன்றினவர்.) இவ்வருவரும் யாதவப் பிரகாசரிடம் வேதாந்த நூற்பொருள்களைக் கேட்டு வருகையில், ஆவ்வாசிரியர் மாயாவாதி மதத்தைச் சார்ந்தவராகையாலே வேதாந்த வாக்கியங்களுக்குப் பலவிடங்களிற் பொருந்தாப் பொருள்களைப் பகர்ந்து வந்தார். அதனால் அவர்க்கும் ஸ்ரீராமா நுஜர்க்கும் மனவேற்றுமை விளைந்து சிலநாள் பிரிந்திருப்பதும் சிலநாள் சேர்ந்திருப்பது மான ஸம்பவம் ஏற்பட்டிருந்தது. நாளடைவில் யாதவப் பிரகாசர் காஞ்சிபுரியிலேயே தேவப் பெருமாள் ஸன்னிதிக்குள் பிரவசனம் செய்து வந்தார்.

அப்போது ஸ்ரீராமாநுஜருடைய பெரும்புகழ் திசைதொறும் பரவியது. யதார்த்த ஜ்ஞானநிதி யென்னும் கீர்த்தி (ஸ்ரீராமாநுஜருக்கு) உலகமெல்லாம் பரவியது. அப்போது ஸ்ரீரங்கத்தில் விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தப் பிரவசனம் செய்துகொண்டு தரிசனப்பரவர்த்த கராக எழுந்தருளியிருந்த ஆளவந்தார் ஸ்ரீராமாநுஜருடைய பல்வகைப் பெருமைகளையும் கேட்டு மகிழ்ந்து காஞ்சிபுரஞ் சென்று அவரைக் கடாசுரித்து வரவேணுமென்று ஆவல் கொண்டு அங்கு நின்றுப் புறப்பட்டு, வழியிடை யிலுள்ள திருப்பதிகளை அடைவே சேவித் துக்கொண்டு காஞ்சிபுரி வந்து சேர்ந்து அத்திகிரியுச்சியி லமர்ந்த உயர்வறவுயர் நலமுடை

யான அயர்வறுமமரர்கள திபதியைத் திருவடி தொழுது, கீழே திருமடைப் பள்ளிப் பிரத
சிணத்தில் திருப் புற்றினருகே திருவனந்தாழ்வானையும் கரியமாணிக்கப் பெருமானையும்
தொழா நிற்கையில், அங்கே யாதவப் பிரகாசர் தம் திரளுடனே பேரருளாளப் பெருமானை
ஸேவித்து வலம் வாராநிற்க, ஆளவந்தார் தம் அருகேயிருந்த திருக்கச்சி நம்பியை நோக்கி,
'இத்திரளிலே இளையாழ்வார் (ஸ்ரீராமாநுஜர்) யாவர்?' என்று கேட்க, 'அதோ சிவந்த
நெடுகே ஆஜாநுபாஹுவாய் வருபவர்' என்று காட்ட, ஆளவந்தாரும் திருவுள்ளம் பூரிப்பக்
குளிர நோக்கியருளி, 'ஆம் மதல்வனிவன்' என்று விசேஷ கடாக்ஷம் செய்தருளி, பேரரு
ளாளப் பெருமானை நோக்கி, 'நம் இராமாலுசர் தர்சன ஸ்தாபகராம்படி அருள்புரி
வேணும்' என்று சரணாகதி செய்து கொண்டே தேவப்பெருமாள் விஷயமாக ஒரு சுலோகம்
விண்ணப்பம் செய்தார், அதாவது,

“யஸ்ய ப்ரஸாதகலயா பதிரச் ச்ருணோதி பங்கு: ப்ரதாவதி ஜவேந ச வக்தி மூக: ,
அந்த: ப்ரபச்யதி ஸுதம் லபதே ச வந்த்யா தம் தேவமேவ வரதம் சரணம் கதோஸ்மி
என்பதாம்.

இதன் பொருளாவது, தேவப்பெருமாள் சிறிது அநுக்ரஹம் செய்தவாறே செவிடன்
செவிப்புலன் பெறுவன், நொண்டியா யிருப்பவன் ஓடத் தொடங்குவன்; ஊமையாய்
பிறந்தவன் விரைந்து பேசத் தொடங்குவன்; பிறவிக் குருடன் கண்பார்வை பெறுவன்;
மலடி மக்கட்பேறு பெறுவன்; அத்தேவபிரானைப் புகலொன்றில்லாவடியேன் அடைக்கலம்
புகுகின்றேன்—என்பதாம். இஃது ஆளவந்தாரீடுபாட்டின் சுருக்கம்.

இனி ஸ்ரீராமாநுஜரது ஈடுபாட்டை விவரிப்போம், ஸ்ரீராமாநுஜர் யாதவப் பிரகாசர்
பக்கலில் பூர்வபக்ஷ வேதாந்தம் பயின்ற செய்தி கீழே தெரிவிக்கப் பட்டதன்றோ. அங்ஙனம்
பயிலுகையில், இடையிடையில் இவர் தருக்கித்துக் கூறும் சீரிய பொருள்களைக் கேட்டு
விடைகூற மாட்டாமல் திகைத்த யாதவப் பிரகாசர் இவரது மேதையின் மாண்பைக் கண்டு
மிக வியந்து, இவரால் தமது சமயத்திற்குப் பங்கம் நேரிடுமென்று அறுதியிட்டு, இவரை
மாய்க்கும் வகைகளை யாலோசித்து, தாம் பரிவாரங்களுடனே காசியாத்திரை செல்வதாகப்
பிரகடனம் செய்தார் யாதவர். தமக்கொரு பாதகம் நேராமல் காசியில் மணிகர்ணிகைத்
துறையில் விழத் தள்ளி மாய்ப்பதாக மனத்தினுட்கருத்து. அதை வெளிக்காட்டாது 'காசி
யாத்திரை' 'கங்கா யாத்திரை' என்று பறைசாற்றி சிஷ்ய பரிவாரத்துடன் பயணமாயினர்.

ஸ்ரீராமாநுஜரும், அவருடைய சிறிய தாயார் புதல்வராகக் கீழே பிரஸ்தாபிக்கப்
பெற்ற கோவிந்தபட்டரும் இந்த யாத்திரையில் கலந்து கொண்டனர். துரிதமாகவே யாத்
திரை நடைபெற்று வருகின்றது. விந்தியாடவி யென்னும் பெருங் காட்டினருகே செல்லா
நிற்கையில், இந்த யாத்திரையின் நோக்கம் இன்னதென்று சில இங்கிதங்களா லுணர்ந்த
கோவிந்தபட்டர் ஓரிடத்திலே ஸ்ரீராமாநுஜரும் தாமும் பின்தங்கி, செவ்தியை ஸுசீனையாக
வுணர்ந்தி, அகன்றுபோவது நலமென்றறிவித்து ஸ்ரீராமாநுஜரை மீண்டுபோகச் செய்தனர்.

நிர்ஜனமும் நிர்ஜலமுமான நீள் காட்டிலே பிரியலுற்ற ராமாநுஜர் அவ்வழியை
விட்டுக் குறுக்கே நெடுந்தாரஞ் சென்று ஒரு மரத்தடியிலே நின்று பார்க்க, கண்ணுக்
கெட்டினவளவு "அங்கோர் நிழலில்லை; நீருமில்லை" என்னும்படியான நிலைமையாய் ஒரு
வரும் துணையின்றிக்கே 'ஆவாரார் துணையென்று அலைநீர்க் கடலுளழுந்தும் நாவாய்போல்
துளங்கி' நின்று வழி திகைத்து நிற்கையில், பேரருளாளன் இத்தகைய பரமஸாத்விகர்களை
விட்டுக்கொடுக்க மாட்டாதா னொருவனாகையாலே இவர்க்குத் துணைசெய்ய விரும்பி ஒரு
வில்லியின் வேடம்பூண்டு வானும் வில்லுங்கொண்டு மனைவியுடனே வழிப்போக்கன்போல
முன்னேவந்து தோன்ற, 'ராமாநுஜரும் தண்ணளியே வடிவெடுத்த முகங்கொண்ட அத்
திவ்விய தம்பதிகளைக் கண்டு கவலை தீர்ந்து உள்ளத்தேறி நின்று, 'நீங்கள் எங்கு நின்று

பருகிறீர்கள்? எங்கே போகிறீர்கள்? என்று வினவ, அதற்கு அவர்கள் 'நாங்கள் வட நாட்டு ஸித்தாச்சரமத்தினின்று வருகிறோம்; ஸத்தியவிரத க்ஷேத்திரத்தை நோக்கிச் செல்லா நின்றோம்' என்று விடை கூறினர்.

அதுகேட்டு மகிழ்ந்த ராமாநுஜர், 'ஆகில் நானும் உங்களுடனே அவ்விடத்திற்கு வர நினைக்கிறேன்; எனக்குத் துணையாயிருக்கலாமோ? என்று கேட்க, 'நல்லது, அப்படியே யாகலாம்' என்று சொல்லி அவர்கள் முன்னடியிட, ராமாநுஜரும் அவர்களைப் பின்செல்ல, அந்தப் பெருங்காடு நீங்கி மாலைப் பொழுதுமாயிற்று. அப்போது ஓரிடத்திலே தங்கி அனுட் டானங்களை முடித்துக்கொண்டு, நெடுந்தாரம் நடந்து சென்று பின்பு நள்ளிருளா யிருந்த தனால் மேலே வழிநடந்து செல்லமாட்டாமல் அங்கே அவர்களோடு கூடவே பட்டினி டெந்தார் ஓர் மரத்தடியின்கீழ்.

அப்போது வில்லியின் மனைவி விடாய் மிகுதியினால் தண்ணீர் தண்ணீரென்று கணவ னிடங் கூற, அவனும் 'இப்போது தண்ணீர் கிடைக்கவில்லையே, சிறிது ஆறியிரு; விடிந்த வானே நல்ல மதுரமான தீர்த்தம் கிடைக்கும்' என்று சொல்லித் தேற்றினான். அப்போது ராமாநுஜரின் திருவுள்ளம் மிகவும் வருத்தமுற்றது; 'அந்தோ! நமக்குப் பேருதவி புரியு மிவர்களுக்கு நாம் விடாய் தீர்க்கும்படியான நிலமாக இல்லையே!' என்கிற வருத்தத்துடனே சிறிது போது திருக்கண் வளர்ந்திருந்தார். பிறகு கனவிருளகன்று கீழ்வானம் வெள் ளென்று காலையம் பொழுதானவானே மூவருமெழுந்து வழிநடக்கத் தொடங்க, அந்தத் தம் பதிகள் அருகேயொரு கிணற்றங் கரையிலே அழைத்துக் கொண்டு போய்விட்டு, ராமா நுஜரை நோக்கி 'அருள் முகிலே! மிகவும் விடாய்த்திருக்கின்றோம், இக்கிணற்றிலே பிறங்கி ஒரு கை அள்ளித் தீர்த்தம் தருவீராக' என்ன, ராமாநுஜரும் உடனே கிணற்றி னிறங்கி இரு திருக் கைகளாலும் தீர்த்தம் வாரியெடுத்து மூன்று தரங் கொடுக்க, அவர்களும் பாங்கி விடாய் தீரப் பருகி உருக் காட்டாதே யொளிக்க இவரும் கரையேறி வந்து பார்த்த வானே எங்குந் தேடியும் அவர்களைக் காணாமல் சுற்றிலுங் கூப்பிட்டுத் திசைகளை யுற்றுப் பார்க்கையில், மாட மாளிகைகளும் கோபுரங்களும் விசேஷ ஜனஸஞ்சாரங்களும் காணப்பட, மன்னே தோற்றின சிலரை நோக்கி இவ்விட மெவ்வூரென்று கேட்க; 'புண்ணிய கோடி விமானம் முன்னே தோற்றா நிற்க எவ்வூரென்று கேட்பதென் கொல்? இது சாலக் கிண றன்றோ, கச்சிப்பதியன்றோ' என்று அவர்கள் சொல்ல, ராமாநுஜர் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு, 'பூமித் துணையான வில்லிகளைப் பேரருளாளனும் பெருந் தேவித் தாயாருமாகப் பிரதிபத்தி யண்ணி 'என்கொலம்மான் திருவருள்கள்!' என்று தலை சீய்த்து 'உருக்காட்டாதே யொளிப் பாயோ!' என்று பல்கால் கூறிப் புலம்பி ஒருவாறு உள்ளந் தேறியெழுந்து சென்று ஸன்னி தியுள்ளே பேரருளாளனையும் பெருந்தேவித் தாயாரையும் புன்முறுவல் பூத்த திருமுக மண்டலத்துடனே காட்சி தரக் கண்டு, அன்று முதலாக நாடோறும் தேவப் பெருமானது திருவுள்ளத்திற்குப் பாங்காகத் திருவாராதனத்திற்கு சாலக் கிணற்றினின்றும் தீர்த்தங் கொணர்ந்து ஸமர்ப்பித்து வந்தார். இதைத் திருவுள்ளம் பற்றியே திருவரங்கத் தமுதனார் இராமாநுச நூற்றந்தாதியில் காண்டரு தோளண்ணல் தென்னத்தியூரர் கழலிணைக் கீழ்ப் பூண்ட அன்பாளன் இராமானுசன்' என்று பொறித்து வைத்தார். ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகனார் யதிராஜ ஸப்ததியில்

“தத்தம் யேந தயாஸு தாம்புரிதிநா பீத்வா விசுத்தம் பய:

காலே ந: கரிசைல க்ருஷ்ணஜலத: காங்குாதிசம் வர்ஷதி”

என்னும் சுலோகத்தினால் இவ் வைதிஹயத்தை விளங்கக் காட்டியுள்ளார்.

(தொடரும்)

அஞ்ஜநபஞ்ஜந சதகோடியின் அநுபந்தம்.

புத்தூர் வக்கீலின் முவெழுத்துக்கு முடிவு.

[கூரம் கொமாண்டர் இளையவில்லி ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.]

முவெழுத்துக்கள் எவையென்னில்: (1) ஸுதர்சந பத்ரிகை நெ. 188 ராப்பரின் மூன்றாவது பக்கத்திற் காணும் வியாஸம். (2) 19-8-63ல் வெளிவந்த தேவஸ்தான பத்ரிகையில் காணும் வியாஸம். (3) நேற்று ஏகாந்தமாகச் சிலருக்கு விரியோதிக்கப்பட்ட ஸம்ரக்ஷணத்வயம் என்னும் சிறு சுவடி, ஆக இம்முவெழுத்தும் ஏகக்ஷணத்தில் முடிந்துபோவதை இதில் ஸாரமாகக் காணலாம்.

188 ஸுதர்சந ராப்பர் சென்ற ஆடி மாதத்தில் வெளிவந்ததாயினும் நாம் இன்றே கண்டதனால் அதை முதலில் முடிக்கிறோம். 26-8-63 தேதியில் காஞ்சி ஸ்வாமி இந்த வக்கீலுக்கு ஒரு ஸ்ரீமுகம் ஸாதித்திருந்தாராம். அதில் இனியொருநாளும் தமக்கு ஸுதர்சந பத்ரிகையை அனுப்பவேண்டாமென்று எழுதியிருந்தாராம். அதற்காக ஸ்ரீகாஞ்சி ஸ்வாமியின் ஸ்ரீமுகம் என்றொரு வியாஸமாம். வேண்டுமென்பதோ வேண்டாமென்பதோ அவரவர்களின் இஷ்டத்தைப் பொறுத்தது. த்ரௌபதி விவாதத்திலிருந்து காஞ்சி ஸ்வாமி தாம் விலகிக் கொள்வதாகத் தெரிவித்தால் அதற்கு வியாஸமென்ன வேண்டியிருக்கிறது?

ஸ்ரீகாஞ்சி ஸ்வாமியிடத்தில் எப்போதும் இப்போதும் தமக்கு விசேஷப்ரதிபத்தியுள்ளதாக வெழுதுகிறார் வக்கீல். அது இவருடைய உஜ்ஜீவனத்திற்கு உறுப்பானதென்று உகக்குமலகம். “ஸ்ர்வஸ்வத்தில் ஸ்வாமி அடியேனைப் பலவாறு தூஷித்திருந்தபோதிலும்.....” என்கிறார் வக்கீல். பல தடவை இப்படி யெழுதி வருகிறார். ‘தூஷண பரிஹாஸமில்லாமல் எழுதினால் ஏற்றுக்கொள்ளத் தடையில்லை’ என்று பலகால் எழுதுகிறார். இவர் வரையக்கையைத் திறக்கமுடியாதபடி விஷயங்கள் வெளிவந்துவிட்டால், என்னைத் தூஷிக்கிறார், பரிஹாஸிக்கிறார் என்றெழுதித்தானே இவர் உய்யவேண்டும்.

பண்டிதரத்தனம் திருக்கண்ணபுரம் ஸ்வாமிக்கு இவ்வக்கீல் பதிவெழுதுகையில் (அந்த பதிவூரையில் பக்கம் 42ல்) ‘சாஸ்த்ரஜ்ஞ பரிஹாஸ்யமான வாதங்களைக் கொட்டியிருக்கிறது’ என்றிருப்பது சதகோடியில் 9 பாராவில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வார்த்தை தூஷணமா, பூஷணமா? என்று இவரையே கேட்போம். இது யதார்த்த கீர்த்தனமேயொழிய தூஷணமன்று என்பர். இவரை நோக்கி எழுதியுள்ளவற்றிலும் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் தவிர ‘நாயேபேயே’ என்றும்போன்ற பேச்சு கடுகளவேனுமுண்டோ? ‘கடுகளவேன்ன? மலைமலையாகவுண்டு’ என்றோல் ஒன்றாவது எடுத்துக்காட்டட்டும். இவருடைய கைக்கும் வாய்க்கும் ஸப்ஸலாக் பூட்டு போட்டாற் போன்ற விஷயங்களே இவர்க்கு விடையாகத் தோன்றிய நூல்களில் மலிந்திருப்பதால் அதையெல்லாம் இவர் தூஷணபரிஹாஸங்களாகவே பறைசாற்றி யல்லது தப்பித்துக் கொள்ளமுடியாதன்றோ. அத்வைதிகளின் வாதங்களை பஹுமுகமாகக் கண்டித்து எழுதப்பட்ட வொரு பெரிய நூலுக்கு சததூஷணியென்றே பெயர் விளங்கியுள்ளது. ‘நூறு தூஷணங்களின் தொகுதி’ என்றே வ்யக்தமாகப் பெயரிடப் பட்டது. ‘இதில் தூஷணங்கள் தவிர வேறு கிடையாதென்பது நூலின் பெயரினாலேயே ஸ்பஷ்டமாக ஏற்படுவதால் இது ஹேயமான நூல்’ என்று ஒரு அத்வைதியும் எழுத முன் வரவில்லை. விஷயாநுபந்தியான தூஷணங்களில்லாமல் வாதக்ரந்தங்கள் எப்படியவதரிக்க முடியும்? சாஸ்த்ரிய விஷயலேசமுமில்லாமல் வம்புப் பேச்சுக்களையே நிரப்பி தூஷிக்குமிந்த வக்கீல் சாஸ்த்ரார்த்தங்களையே அடுக்கியிருக்கும் நூல்களைப் பற்றி ‘தூஷண பரிஹாஸங்களே யுள்ளது; பரிஹாஸ தூஷணங்களே யுள்ளது’ என்றெழுதுவதா

னது "மாமியாருடைத்தால் மண்கலம், மணுட்டுப் பெண் உடைத்தால் பொன்கலம்" என்னும் பழமொழியையே நினைப்பூட்டும். தூஷிப்பதற்கு லைஸன்ஸ் தாம் மட்டுமே பெற்றிருப்பதாக நினைக்கிறார் போலுமிந்த வக்கீல். "வேச்யைகள் பண்ணும் பதிவரதா தர்மோபதேசம் போலே" என்று முன்னோர்கள் எழுதியிருப்பதை இவர் கேட்டுணரவேணும். தூஷிப்பதொன்றுக்கே தோன்றிய விவரா தூஷிக்கலாகாதென்று பரோபதேசம் பண்ணுவது?

"பற்பல ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளை ஸம்ரக்ஷிப்பதற்காகவே ஸர்வஸ்வ நூலில் உபபா தனங்கள் தவறான வழியில் செல்கின்றன, வென்று ப்ரமானயுக்திகளைக் காட்டி ஸம்ரக்ஷணத் தில் நிரூபித்தேன்" என்று கூசாமலெழுதுகிறார் வக்கீல். இவர்க்கு ஒரு ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்தி யும் தெரியாது, தெரிந்து கொள்ள முயன்றவருமல்லர். அந்த பாக்கியத்திற்கு இவர் இட்டுப் பிறந்தவருமல்லர் என்பதுதான் இவரை நோக்கித் தோன்றிய ஒவ்வொரு நூலிலும் பேர்க்கவும் பேராதாபி நிரூபிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளில் சிறியவற் றோடு பெரியவற்றோடு வாசியற ஒவ்வொன்றிலும் இருளும் மருளுமொழிய வேறென்றில்லா தவரிவர் என்பது ஆணித்தரமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது; அவற்றுக்கு விடை கூற வேண்டிய அவசியமில்லை யென்கிறார். இவரா பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளை ஸம்ரக்ஷிப் பவர். 'எந்த ஸ்ரீஸூக்தியிலும் எனக்கு மருளே கிடையாது, மருளிருப்பதாகக் காட்டி யிருப்பது தவறு, என்று நிரூபித்துப் பிறரை வாய்முடச் செய்த பிறகல்லவோ இவர் வாதத் திற்கு அதிகாரியாக முடியும்.

"கடைசியில் அபசாரக்ஷாமண ப்ரார்த்தனையும் செய்து கோண்டேன்" என்கிறார் வக்கீல். அபசாரமும் க்ஷமாப்ரார்த்தனையும் க்ஷணே க்ஷணே நேர்ந்து கொண்டிருப்பதன்றோ இவர்க்கு. இதற்கு அர்த்தமுண்டோ? மேலும், க்ஷமாப்ரார்த்தனைக்குத்தான் க்ஷாமண மேன்று பெயர். க்ஷாமண ப்ரார்த்தனை யென்பது இவருடைய கல்வித் திறமையைத் தான் தூட்டும். இப்படி அஸம்பத்தமாகவே எழுதக் கற்றவிவர் பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளை ஸம்ரக்ஷிக்க முற்பட்டதாக நினைப்பதும் பேசுவதும் எழுதுவதும் சாலவும் பரிஹாஸ்யம்.

'இனி உம்முடைய ப்ரஸ்தாவம் கொள்ளேன்' என்றெழுதிய காஞ்சி ஸ்வாம். அப்படி யெழுதிய மை உலருவதற்குள் பக்தன் பத்ரிகையில் இம்மாதம் வெளிவந்துள்ள கட்டுரையில் பழைய பரந்த ரஹஸ்ய விவாதத்தை அப்ரஸக்தமாகக் கிளப்பி யிருக்கிறார் என்றெழுதுகிறார் வக்கீல். இது கேவலம் பாமர ப்ரதாரணம். பக்தனில் வெளிவந்த கட்டுரை இன்னதென் பதை உலகமறியாதா? இவர் குறிப்பிடும் பக்தனிதழில் நம்பிள்ளை வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளை பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஆகிய ஆசிரியர்கள் மூவரின் வைபவம் வெளிவந்துள்ளது. இந்த வைபவம் காஞ்சி ஸ்வாமி இப்போதாக எழுதியதன்று. 10, 12 வருடங்களுக்கு முன்பு பூர்வாசார்ய ப்ரபாவம் என்கிற நூல் காஞ்சி ஸ்வாமியால் வெளியிடப்பட்டு உலகம் பரவி யுள்ளது. அதிலுள்ள வைபவமே ஒரெழுத்துகூட மாறுபடாமல் பக்தனில் அதனாசிரியரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஆகவே இது புதிதாக எழுதியதுமன்று, விவாதத்தைக் கிளப்பின படியுமன்று. பெரியவாச்சான்பிள்ளை வைபவத்தில் அவருளிச் செய்த க்ரந்தங்களை யெழுது மடைவில் அவச்ய ப்ராப்தமான பரந்த ரஹஸ்ய விசாரம் அப்ரஸக்தமுமன்று. மணவாள மாமுனிகளின் வைபவத்தை யெழுதி வருகையில் அவர் அருளிச் செய்யாத க்ரந்தங்களை யருளிச் செய்ததாக எழுதியுள்ளவற்றை நிரூபித்து யதார்த்த ஸ்தாபனம் செய்திருப்பது எப்படி ப்ரஸக்த ப்ரபஞ்சநமோ அப்படியே இதுவும் — என்று கொள்ள வேண்டியிருக்க, வக்கீல் இதற்காக அழுவது அநீதி. பரந்த ரஹஸ்ய கர்தரு நிர்ணய பரமான விசாரம் அடுத்த யடியாக இதிலேயே வருமாதலால் இப்போது இது விடப்படுகிறது. "எந்தையாரால்..... அடியேனால்" என்று இவ்ரெழுதியுள்ளவை காசு பொருதவை யென்பது மேலே விசத மாகும். "நம்முடைய நிரூபணங்களுக்கு யாதொரு பதிலும் சொல்லாமல்" என்று இவர் தாமெழுதித் தாமே அச்சிட்டுத் தாமே பிரசுரம் செய்துகொண்டிருக்கலாமத்தனை. இவ்

விடத்தை “மிகவும் வருந்தத்தக்கது” என்று இவர் முடிக்கிறார். இஃது உண்மையே மஹான்கள் வருந்தத் தக்கதாகவே யன்றோ இவருடைய ஒவ்வொருமுத்து மிருப்பது. “ந தே நிரஸயோ: அபி து ஸோரஸயோ:” என்று ஸஹஸ்ர நாம பாஷ்யத்தில் பட்டர் பணித் ததை நினைப்பூட்டுகிறார்.

வக்கீல் தாம் 25 கேள்விகள் கேட்டிருப்பதாகவும் அவற்றை அப்படியே அச்சிட்டு பதிலெழுதியாக வேண்டுமென்றும் 188-ன் ராப்பரை முடித்திருக்கிறார். அடியேனெழுதிய த்ரௌபதி ஸம்ரக்ஷணம் பத்து நாள் முன்னமே அச்சாகி வெளி வந்து உலகம் பரவியுள்ளது அதில் இவருடைய எந்த வினாவையும் உபேக்ஷியாமல் பரிபூர்த்தியாக விடை யிறுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பல பெரியார்கள் ஆமோதித்திருக்கிறார்கள்.

இனி இரண்டாவது தேவஸ்தான பத்ரிகா விமர்சம். வக்கீல் ஸ்வாமி சதகோடி க்ரந்தத்தைப் பெற்று பூர்த்தியாக வாசித்த பிறகே 19-8-83ல் வெளிவந்த தேவஸ்தான பத்ரிகையில் ஸ்ரீ உவே. ராவ்ஸாஹிப். S ராகவையங்கார் ஸ்வாமியின் வியாஸத்தை தூஷித்திருக்கிறார். ஸ்ரீ ராகவையங்கார் ஸ்வாமி லௌகிகத்தில் மிகச் சிறந்த பதவியை வஹித்து விளங்கினவர். 25 வருஷங்களுக்கு மேலாக வைதிகாக்ரேஸரராக விளங்குபவர். ஜ்ஞானசீல வ்யோவ்ருத்தர்களில் முன்னணியில் நிற்பவர். பஹுச்ருதரென்பது இந்த ஸ்வாமி யொருவர்க்கே தரும். உபயவேதாந்த க்ரந்தங்களெல்லாம் இந்த ஸ்வாமிக்கு வாசோவிதேயம். ஒருருடைய தாக்ஷிண்யத்திற்கும் இவர் கட்டுப்படுவருமல்லர். இப்படிப்பட்ட வொரு மஹந்யர் இந்த வக்கீலின் வாதத்தைக் கண்டிக்க முன்வந்ததொன்றே போதுமே யிவருடைய செயல் அதர்க்கணமென்று நிர்ணயிக்க. “அவரையும் நான் தூஷித்துவிட்டேனே” என்பர் வக்கீல். “இராமன் மேலும் நாங்கள் அம்புகளைப் பொழிந்தோமே” என்று அரக்கர் கொக்கரிக்குமா போலே யன்றோ விது. அந்த ஸ்வாமி யொருவர் மட்டுமன்றே; நமது நாட்டில் ஸத்ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞர்களாக எத்தனைவர் விளங்குகின்றார்களோ அத்தனைவரும் இவர்க்குப் ப்ரதிபக்ஷிகள் அன்றோ. ஸம்ப்ரதாயம் வினைந்து ஸுபிக்ஷமாக யோங்குமிடம் “அடியார்கள் வாழ அரங்கங்கர் வாழ” என்று உலகமெல்லாம் போற்றுகின்ற திருவரங்கம் பெரியகோயில். இத்தலத்தில் இவருடைய தூர்வாதத்திற்குத் தலையாட்ட ஒரு நயருண்டோ? இவருடைய தூர்வாதங்களை ஸஹித்திருக்கமாட்டாமலன்றோ “வஜ்ரபாதாஸநி ஸந்நிபாதங்களையும் செய்தருளுகிறார்கள்

“யானி ந்யாயபூவுதயஸு தியுனோவி ஸஹாயதாடி |

சுவநாதம் து மஜ்ஜம் ஸோரோவி விஹுனதி ||” என்றார் முராரி.

ஸமீபத்தில் வெளிவந்ததும் இவ்வக்கீலுக்கு நித்யசிரோபூஷணமாக விளங்குவதுமான அவ்வஞ்ஜநபஞ்சநசதகோடியில் பாரா 10ல் இவருடைய தமிழ்ப் பாடை முழுமோசமான தென்று நிரூபித்துவருமிடத்தில் வக்கீலின் உரையில் (பக்கம் 47ல்) “ஸோமபானம் செய்ய முயற்சித்தான்” என்றிருப்பதை யெடுத்துக் காட்டி “தமிழில் முயற்சித்தானென்கிற சொல்லைக் காட்டிலும் பரிஹாஸ்யமான சொல் வேறு கிடையாது..... பள்ளரும் பரிஹாஸிக்கும்படியாக இப்படி யெழுதுகிறவரோடு நாம் வர்தப் போர் புரிவதே அபஹாஸ்யமல்லவா?” என்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதை இந்த வக்கீல் பார்த்துங்கூட மேலே குறித்த தேவஸ்தான பத்ரிகைக் கட்டுரையில் “பரதன் பொய்யாக்க முயற்சித்தான்” என்றெழுதியுள்ளார். இது எவ்விதமான அஹம்பாவத்தினாலென்றால் “முயற்சித்தானென்று நாம் பலகாலும் எழுதியச் சிட்டுப் பிரசுரமாகியிருக்க இதை ஒருவரும் இதுகாறும் ஆக்ஷேபியாமலுமிருக்க, சதகோடி காரர் இதைப் பரிஹாஸிக்கிறாரென்று நாம் விட்டுவிடுவதா? ஆகட்டும்; ஒரு கை பார்த்துவிடுவோம். இது இலக்கணத்திற்கிணங்கிய சொல்லேயென்று ஸ்தாபித்துவிடுவோம்” என்கிற அகம்பாவத்தினாலன்றி வேறென்னுலமன்று. இங்கே யாவரும் கவனிப்பது. த்ரௌபதி விஷயம் ப்ரிகணிதர்களான சிலரே ஆராயக்கூடியது. அது எப்படியாவது போகட்டும்.

விடத்தை "மிகவும் வருந்தத்தக்கது" என்று இவர் முடிக்கிறார். இஃது உண்மையே மஹான்கள் வருந்தத் தக்கதாகவே யன்றோ இவருடைய ஒவ்வொருமுத்து மிருப்பது. "நதே நிரஸயோ: அபி து ஸோசயோ:" என்று ஸஹஸ்ர நாம பாஷ்யத்தில் பட்டர் பணித் ததை நினைப்பூட்டுகிறார்.

வக்கீல் தாம் 25 கேள்விகள் கேட்டிருப்பதாகவும் அவற்றை அப்படியே அச்சிட்டு பதிவெழுதியாக வேண்டுமென்றும் 188-ன் ராப்பரை முடித்திருக்கிறார். அடியேனெழுதிய த்ரௌபதி ஸம்ரக்ஷணம் பத்து நாள் முன்னமே அச்சாதி வெளி வந்து உலகம பரவியுள்ளது அதில் இவருடைய எந்த வினாவையும் உபேக்ஷியாமல் பரிபூர்த்தியாக விடை யிறுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பல பெரியார்கள் ஆமோதித்திருக்கிறார்கள்.

இனி இரண்டாவது தேவஸ்தான பத்ரிகா விமர்சம். வக்கீல் ஸ்வாமி சதகோடி க்ரந்தத்தைப் பெற்று பூர்த்தியாக வாசித்த பிறகே 19-8-83ல் வெளிவந்த தேவஸ்தான பத்ரிகையில் ஸ்ரீ உவே. ராவ்ஸாஹிப், 5 ராகவையங்கார் ஸ்வாமியின் வியாஸத்தை தூஷித்திருக்கிறார். ஸ்ரீ ராகவையங்கார் ஸ்வாமி வெளிகெத்தில் மிகச் சிறந்த பதவியை வஹித்து விளங்கினவர். 25 வருஷங்களுக்கு மேலாக வைதிகாக்ரௌராக விளங்குபவர். ஜ்ஞானசீல வ்யோவ்ருத்தர்களில் முன்னணியில் நிற்பவர். பஹுச்ருதரென்பது இந்த ஸ்வாமி யொருவர்க்கே தரும். உபயவேதாந்த க்ரந்தங்களெல்லாம் இந்த ஸ்வாமிக்கு வாசோவிதேயம். ஒருருடைய தாக்ஷிண்யத்திற்கும் இவர் கட்டுப்படுபவருமல்லர். இப்படிப்பட்டவொரு மஹான்யர் இந்த வக்கீலின் வாதத்தைக் கண்டிக்க முன்வந்ததொன்றே போதுமே யிவருடைய செயல் அதர்க்கணமென்று நிர்ணயிக்க. "அவசரமும் நான் தூஷித்துவிட்டேனே" என்பர் வக்கீல். "இராமன் மேலும் நாங்கள் அம்புகளைப் பொழிந்தோமே" என்று அரக்கர் கொக்கரிக்குமா போலே யன்றோ விது. அந்த ஸ்வாமி யொருவர் மட்டுமன்றே; நமது நாட்டில் ஸத்ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞர்களாக எத்தனைவர் விளங்குகின்றார்களோ அத்தனைவரும் இவர்க்குப் பரிபக்ஷிகள் அன்றோ. ஸம்ப்ரதாயம் விளைந்து ஸுபிக்ஷமாக யொங்குமிடம் "அடியார்கள் வாழ அரங்கர் வாழ" என்று உலகமெல்லாம் போற்றியிட்டு நிறுவாங்கம் பெரியகோயில். இத்தலத்தில் இவருடைய தூர்வாதத்திற்குத் தலையாட்ட ஒரு நபருண்டோ? இவருடைய தூர்வாதங்களை ஸஹித்திருக்கமாட்டாமலன்றோ வஜ்ரபாதாஸி ஸந்நிபாதங்களையும் செய்தருளுகிறார்கள்.

"யானி நூயவ்ருதுஸு தியுனொவி ஸஹாயதாடி |

ஸவநூதம் து மஜ்ஜம் ஸொஹொவி விஜ்ஜதி |" என்றார் முராரி.

ஸமீபத்தில் வெளிவந்ததும் இவ்வக்கீலுக்கு நித்யசிரோபூஷணமாக விளங்குவதுமான அவ்வஞ்ஜநபஞ்சநசதகோடியில் பாரா 10ல் இவருடைய தமிழ்ப் பாடை முழுமோசமான தென்று நிரூபித்துவருமிடத்தில் வக்கீலின் உரையில் (பக்கம் 47ல்) "ஸோமபானம் செய்ய முயற்சித்தான்" என்றிருப்பதை யெடுத்துக் காட்டி "தமிழில் முயற்சித்தானென்ற சொல்லைக் காட்டிலும் பரிஹாஸ்யமான சொல் வேறு கிடையாது..... பள்ளரும் பரிஹாஸிக்கும்படியாக இப்படி யெழுதுகிறவரோடு நாம் வாதப் போர் புரிவதே அபஹாஸ்யமல்லவா?" என்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதை இந்த வக்கீல் பார்த்துங்கூட மேலே குறித்த தேவஸ்தான பத்ரிகைக் கட்டுரையில் "பரதன் பொய்யாக்க முயற்சித்தான்" என்றெழுதியுள்ளார். இது எவ்விதமான அஹம்பாவத்தினுள்ளேனோ? "முயற்சித்தானென்று நாம் பலகாலும் எழுதியச் சிட்டுப் பிரசுரமாகியிருக்க இதை ஒருவரும் இதுகாறும் ஆகேபியாமலுமிருக்க, சதகோடி காரர் இதைப் பரிஹாஸிக்கிறாரென்று நாம் விட்டுவிடுவதா? ஆகட்டும்; ஒரு கை பார்த்துவிடுவோம். இது இலக்கணத்திற்கிணங்கிய சொல்லேயென்று ஸ்தாபித்துவிடுவோம்" என்கிற அகம்பாவத்தினாலன்றி வேறென்னுமன்று. இங்கே யாவரும் கவனிப்பது. த்ரௌபதி விஷயம் பரிகணிதர்களான சிலரே ஆராயக்கூடியது. அது எப்படியாவது போகட்டும்.

முயற்சித்தானென்பதைப் பரிஹஸீக்க உலகமெல்லாம் ஒன்று கூடும். வக்கீல் தலைமீழாக
இன்று தவம் புரிந்தாலும் முயற்சித்தானென்பது ஸரிதானென்று முதலிக்கமுடியாதன்றோ.
இதைக் கொண்டு இவர் சரக்கில்லாத வீண் பிடிவாதக்காரர் என்று ஒவ்வொருவரும் திட
மாகக் கொள்ளலாம்.

இக்கட்டுரையில் வக்கீல் அடிக்கடி யெழுதுவதாவது "அடியேனுடைய நிர்வாஹம்,
என்னுடைய நிர்வாஹத்தில்" என்று. ஆளவந்தார் நிர்வாஹம் எம்பெருமானார் நிர்வாஹம்
பட்டர் நிர்வாஹம் என்பனபோல் புத்தூர் வக்கீல் நிர்வாஹ மென்று ப்ரஸித்தி விளையப்
பாடுபடுகிறார்வரென்பது வெளிப்படை. தான்தோன்றிப் பேச்சு என்பதை இவர் தாமே
ஸ்தாபித்துக்கொண்டாராயிற்று. போதுமே.

3. ஸம்ரக்ஷணத்வயமென்கிற புத்தகத்தை இவர் அடியேனுக்கு மணவாளமாமுனிகள்
ஸந்திதியில் நேரில் அளித்தார். அதைப் பற்றின ஆராய்ச்சி.

இதில் பரந்தரஹஸ்யம் பெரியவாச்சான்பிள்ளையே ஸாதித்ததென்று ஹடம் பிடிப்பது
முதல் விஷயம். இதில் பல பெரியோர்கள் உண்மையை விளக்கி வெற்றி பெற்றார்கள்.
விசேஷித்து மதுரை மாநகரத்தன்னிலுள்ள வித்வான் மணிகள் மதுர பாஷித மென்று தனிப்
புத்தக மொன்று அச்சிட்டு வெளியிட்டு 15 ஆண்டுகட்கு முன்பு இந்த விவாதத்தில் வக்கீ
லின் தந்தையாரான வக்கீலை வாய்முடச் செய்தார்கள். இப்போது இந்த வக்கீல் "அவ்விவா
தம் ஒருவாறு முடிந்தது" என்று முதற் பக்கத்தின் முடிவில் எழுதுகிறார். ஒருவாறு என்
தற்கு என்ன பொருளென்று இவரையே கேட்கவேண்டும். அதை அடியேன் விவரிக்க
கிறேன். இது தவறாக இருந்தால் இவரே விவரிக்கட்டும். மேலே குறித்த மதுரபாஷிதத்
தின் ஒரு பகுதி இப்போதைய சதகோடியிலும் வெளிவந்துள்ளது. அதையெல்லாம் கண்ட
"ஒவ்வக்கீலின் தந்தையார் இனி நாம் துராக்ரஹம் கொள்வது காசுக்குதவாதென்று நிச்ச
யித்து காஞ்சி ஸ்வாமியிடம் பழைய நட்பை விரும்பிப் பெற்று "பெரியவாச்சான் பிள்ளை
விஷயமாக ஒரு கம்பீரமான ஸ்தோத்ர க்ரந்தமியற்றி உரைபுடன் அநுக்ரஹிக்கவேண்டும்"
என்று பிரார்த்தித்துப் பெற்று அதை தம்முடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனத்தில் அச்சிட்டு
வெளியிட்டார். தனிப் பிரதியாகவும் 500 புத்தகமச்சிட்டு உலகம் பரவச் செய்தார். பெரிய
வாச்சான் பிள்ளை திருவாய்மொழிக்கு இருபத்து நாலாயிர மருளிச் செய்தவராகையாலே
இருபத்துநான்கு சுவோகங்களைக் காஞ்சிஸ்வாமி யெழுதி உபகரித்தார். இப்போது வக்கீல்
"அந்த விவாதம் ஒருவாறு முடிந்தது" என்றெழுதுகிறாரே; முடிந்தவாறு இதுதான்.

பகவத் விஷயமென்று ஐகத் ப்ரஸித்தமான ஈடு முப்பத்தாருயிரப்படியை நம்பிள்ளை
யருளிச் செய்தாரென்றும் வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை யருளிச் செய்தாரென்றும் வழங்குவது
போல, பரந்தரஹஸ்யத்தைப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச் செய்தாரென்றும் ஆச்சான்
பிள்ளை யருளிச் செய்தாரென்றும் சொல்லலாமே; இதில் விவாத மேதுக்கு? என்று சிலர்
நினைக்கலாம். சிலர் என்று என்ன? அனைவரும் நினைக்கலாம், இங்கு விஷயம் என்ன
தெரியுமோ? மணவாள மாமுனிகள் பெரியவாச்சான்பிள்ளை யென்றும் ஆச்சான் பிள்ளை
யென்றும் சப்த பேதமிட்டு அருளிச் செய்கிற வ்யக்தி ஏகவ்யக்தியா, விக்ரவ்யக்தியா என்பதை
தலையான விசாரம். ஏகவ்யக்தியே யென்கிற வாதம் எத்திசையுமுதன்றோடினாலும், நினை
பெறுது. அது தவறு தவறு தவறு நவநே. இப்படி மருளவும் மயங்கவு மருளிச் செய்பவர்
மணவாளமாமுனிகள்ல்லர். மதுரை வித்வான்கள் பலரும் ஆர் அமர் விமர்சித்து முடித்த
இவ்விஷயத்தில் பிஷ்டபேஷணம் எதற்கு? இதில் காஞ்சி ஸ்வாமியின் ஒரு வார்த்தை போ
துமே. அதாவது, பரந்தரஹஸ்யம் பெரியவாச்சான் பிள்ளை பணித்ததாயிருந்தால் மண
வாளமாமுனிகள் முமுக்ஷுப்படியை விட்டு அதனிலும் விசதார்த்தமான அதற்கன்றோ
வியாக்கியானம் செய்தருள்வர். பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸந்ததியாரென்று சொல்லிக்

முயற்சித்தானென்பதைப் பரிஹஸிக்க உலகமெல்லாம் ஒன்று கூடும். வக்கீல் தலைகீழாக நின்று தவம் புரிந்தாலும் முயற்சித்தானென்பது ஸரிதானென்று முதலிக்கமுடியாதன்றோ. இதைக் கொண்டே இவர் சரக்கில்லாத வீண் பிடிவாதக்காரர் என்று ஒவ்வொருவரும் திடமாகக் கொள்ளலாம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

இக்கட்டுரையில் வக்கீல் அடிக்கடி யெழுதுவதாவது "அடியேனுடைய நிர்வாஹம், என்னுடைய நிர்வாஹத்தில்" என்று. ஆளவந்தார் நிர்வாஹம் எம்பெருமானார் நிர்வாஹம் பட்டர் நிர்வாஹம் என்பனபோல் புத்தூர் வக்கீல் நிர்வாஹ மென்று ப்ரஸித்தி விளையப் பாடுபடுகிறார்வென்பது வெளிப்படை. தான்தோன்றிப் பேச்சு என்பதை இவர் தாமே ஸ்தாபித்துக்கொண்டாராயிற்று. போதுமே.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

3. ஸம்ரக்ஷணத்வயமென்கிற புத்தகத்தை இவர் அடியேனுக்கு மணவாளமாமுனிகள் ஸந்திதியில் நேரில் அளித்தார். அதைப் பற்றின ஆராய்ச்சி.

இதில் பரந்தரஹஸ்யம் பெரியவாச்சான்பிள்ளையே ஸாதித்ததென்று ஹடம் பிடிப்பது முதல் விஷயம். இதில் பல பெரியோர்கள் உண்மையை விளக்கி வெற்றி பெற்றார்கள். விசேஷித்து மதுரை மாநகரத்தன்னிலுள்ள வித்வன் மணிகள் மதுர பாஷித மென்று தனிப் புத்தக மொன்று அச்சிட்டு வெளியிட்டு 15 ஆண்டுகட்கு முன்பு இந்த விவாதத்தில் வக்கீலின் தந்தையாரான வக்கீலை வாய்முடச் செய்தார்கள். இப்போது இந்த வக்கீல் "அவ்விவாதம் ஒருவாறு முடிந்தது" என்று முதற் பக்கத்தின் முடிவில் எழுதுகிறார். ஒருவாறு என்பதற்கு என்ன பொருளென்று இவரையே கேட்கவேண்டும். அதை அடியேன் விவரிக்கிறேன். இது தவறாக இருந்தால் இவரே விவரிக்கட்டும். மேலே குறித்த மதுரபாஷிதத்தின் ஒரு பகுதி இப்போதைய சதகோடியிலும் வெளிவந்துள்ளது. அதையெல்லாங் கண்ட இவ்வக்கீலின் தந்தையார் இனி நாம் துராக்ரஹம் கொள்வது காசுக்குதவாதென்று நிச்சயித்து காஞ்சி ஸ்வாமியிடம் பழைய நட்பை விரும்பிப் பெற்று "பெரியவாச்சான் பிள்ளை விஷயமாக ஒரு கம்பீரமான ஸ்தோத்ர க்ரந்தமியற்றி உரையுடன் அநுக்ரஹிக்கவேணும்" என்று பிரார்த்தித்துப் பெற்று அதை தம்முடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸூத்ரசனத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். தனிப் பிரதியாகவும் 500 புத்தகமச்சிட்டு உலகம் பரவச் செய்தார். பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவாய்மொழிக்கு இருபத்து நாலாயிர மருளிச் செய்தவராகையாலே இருபத்துநான்கு சுலோகங்களைக் காஞ்சிஸ்வாமி யெழுதி உபகரித்தார். இப்போது வக்கீல் "அந்த விவாதம் ஒருவாறு முடிந்தது" என்றெழுதுகிறாரே; முடிந்தவாறு இதுதான்.

பகவத் விஷயமென்று ஐகத் ப்ரஸித்தமான ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படியை நம்பிள்ளையருளிச் செய்தாரென்றும் வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை யருளிச் செய்தாரென்றும் வழங்குவது போல, பரந்தரஹஸ்யத்தைப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச் செய்தாரென்றும் ஆச்சான் பிள்ளை யருளிச் செய்தாரென்றும் சொல்லலாமே; இதில் விவாத மேதுக்கு? என்று சிலர் நினைக்கலாம். சிலர் என்று என்ன? அனைவரும் நினைக்கலாம், இங்கு விஷயம் என்ன தெரியுமோ? மணவாள மாமுனிகள் பெரியவாச்சான்பிள்ளை யென்றும் ஆச்சான் பிள்ளை யென்றும் சப்த பேதமிட்டு அருளிச் செய்கிற வ்யக்தி ஏகவ்யக்தியா, விரிநவ்யக்தியா என்பதே தலையான விசாரம். ஏகவ்யக்தியே யென்கிற வாதம் எத்திசையுமுழன்றோடினாலும் நிலைபெறுது. அது தவறு தவறு தவறு நவநே. இப்படி மருளவும் மயங்கவு மருளிச் செய்பவர் மணவாளமாமுனிகளல்லர். மதுரை வித்வான்கள் பலரும் ஆர அமர விமர்சித்து முடித்த இவ்விஷயத்தில் பிஷ்டபேஷணம் எதற்கு? இதில் காஞ்சி ஸ்வாமியின் ஒரு வார்த்தை போதுமே. அதாவது, பரந்தரஹஸ்யம் பெரியவாச்சான் பிள்ளை பணித்ததாயிருந்தால் மணவாளமாமுனிகள் முமுக்ஷுப்படியை விட்டு அதனிலும் விசதார்த்தமான அதற்கன்றோ வியாக்கியானம் செய்தருள்வர். பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸந்ததியாரென்று சொல்லிக்

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

கொள்பவர்களுங் கூட பரந்த ரஹஸ்யத்தின் பெயரையுங் கூட கேட்டறியாதவர்கள் யன்றோ இருக்கின்றார்கள். ஆக இந்த சவுக விவாதத்தை விட்டுத் தொலைப்பது இது ஒரு வார்த்தை கேள்வி.

பகவத்விஷய காலகோபத் தனியன்களில் முதலதான "நாதம் பங்கஜ நேத்ரராம....." இத்யாதி சலோகத்தில் "ஸக்ருஷ்ண த்வயேள" என்றள்ளதன்றோ. 'பெரியவாச்சான் பிள்ளையோடும் வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளையோடுங் கூடின' என்பது இதன் பொருள். இவ்விடத்திற்கு விபுலமாக வியாக்கியானம் செய்திருக்கிற பிள்ளை லோகஞ்சீயர். 'ஸ்ரீமத் க்ருஷ்ண ஸமாஹ்வாய நபோ யாமுத ஸ'உநவே' என்கிற பெரியவாச்சான் பிள்ளை தனியனை வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை தனியனாகவும் "ஸ்ரீக்ருஷ்ண பாத பாதாபஜே" என்கிற வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை தனியனைப் பெரியவாச்சான் பிள்ளை தனியனாகவும் தெரிவித்து இதுதான் ஸித்தாந்தமென்று முடித்திருக்கிறார். இங்கு இப்படி முடித்துவிட்டு மேலே இருவர் தனியன்களையும் வியாக்கியானிக்கையில் இதற்கு மாறாக வுரையிட்டிருக்கிறார். இத்தகைய பிற்காலத்தவர்களின் சொற்களினால் பல்வகை மருள்களை யடையலாமாயினும் மணவாச மாமுனிகள் ஸ்ரீஸூக்திகளினால் யாரும் எவ்விதமான மருளையும் அடைய முடியாதென்பது கவ்வெட்டு.

லஜ்ஜையை யுதறி எழுதுகிறார் வக்கீல். — "காஞ்சி ஸ்வாமி த்ரௌபதி ப்ரபத் விஷயத்தில் ஸுதர்சனத்தை வெற்றி கொள்ள முடியவில்லையே யென்னும் மனக்குறையை போக்கிக் கொள்ள" என்று. இதைப் பலகாலு மெழுதுகிறார் வக்கீல். இப்போது நடைபெறும் மணவாச மாமுனிகள் ஸம்ப்ரதாயக்ஷண மஹோத்ஸவத்தில் முதல் நாளிரவில் ஸன்ஸ கிக்கு வந்த வக்கீல் அடியேனைத் தேடிப் பிடித்துத் தம் சுவடியைக் கொடுத்து முக்கால் மணி காலம் பேசினபோது அடியேன் சொன்ன பல வார்த்தைகளில் முக்கியமான வார்த்தை யொன்று—(அதாவது) நம் ஸம்ப்ரதாயத்தில் வ்யபதிஷ்டர்களாயுள்ள பண்டிதோத்தமர்கள் பலரும் இங்கெழுந்தருளியாயிருக்கிறது. இங்கு எழுந்தருளாதவர்கள் மிகச் சிலரேயிருக்கக் கூடும். எழுந்தருளியுள்ள ஸ்வாமிகளின் முன்னிலையில் நீர் வெற்றி பெற்றவாற்றை விளக்கிக் காட்டி அவர்களும் தலைதுலுக்கும்படியாகப் பேசலாமெயென்றேன். அதற்குப் பதில் 'பாகவதாபசாரம் நேரும்' என்றார் வக்கீல். இதன் கருத்து என்னவென்றால், ஸர்வாத்மா அஸமஞ்ஜஸமான தம் கூற்றை ஒருவரும் ஆதரிக்கமாட்டார்; ஏந்தையரைப் பேரே நாளும் அந்த வித்வான்களை யெல்லாம் வைய நேரும். வையத்தான் நேரும். அது பாகவதாப சாரமாகத் தலைக்கட்டுமென்பது வக்கீலின் அபிஷந்தி. இதை இவர் நன்றாகத் தெரிந்த கொண்டிருப்பதுபற்றிப் பரம ஸந்தோஷம். நேரில் வையலாகாது, சுவடிகளில் வையலா மென்பது இவருடைய நிர்ணயம் போலும்.

ஸம்ரக்ஷண த்வயமென்று இவர் பெயரிட்டுப் பழைய காகிதங்களை ஒன்று சேர்த்துக் கட்டி விறியாகிக்கிறார். காற்றில் அடித்துக்கொண்டு போன சில பத்ரங்களைக்கொல்ல வேடுத்து அழுக்கி வைத்தாலும் அவை மாறிப் பறந்தோடுமெவையே யொழிய நிற்குமவை யல்ல. முடிவாக சதகோடி பஞ்ஜனம் என்று ஒரு மூன்று பக்கம் சேர்த்திருக்கிறார். மதுரை யில் அச்சிடப்பட்டதும், வக்கீலின் துர்வாதங்களை சதச: ஸஹஸ்ரசச்ச கண்டித்ததுமான அஞ்சல் பஞ்ஜந சதகோடியென்கிற க்ரந்தம் உலகமுமுதும் பரவியுள்ளது. இதில் அடியேனே யெழுதிய த்ரௌபதி ஸம்ரக்ஷணம் 43 பக்கம், ஸ்ரீ. உ. வே. K. V. பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி (மதுரை) எழுதியது 24 பக்கம். இவருடைய தந்தையார் காலத்தில் அவதரித்த மது பாவிதத்தின் ஒரு பகுதி 16 பக்கம். மதிப்புரைகள் ஒரு 16 பக்கம். இவ்வளவுங் கூடி இவ்வக்கீலின் விஷம வாதங்களை நிரஸிப்பவை. இப்புத்தகத்தை இவர் காணாதவர் போலவே யிருந்து விடலாம். பிராமாணிகராகையாலே இதை ஆமூலாக்ரம் ஸேவிக்கப் பெற்றதாகக் காட்டிவிட்டார். இதற்குத் தாம் பதில் எழுத அவசியமே யில்லை யென்கிறார். இதற்கு ஸத்யமான வொரு காரணம் காட்டியிருக்கிறார். அதாவது, இப்புத்தகம் மதுரையில் H. D.

கொள்பவர்களுங் கூட பார்த்து ரஹஸ்யத்தின் பெயரையுங் கூட தேட்டறியாதவர்கள் யன்றோ இருக்கின்றார்கள். ஆக இந்த கஷ்ட விவாதத்தை விட்டுத் தொலைப்பது இது ஒரு வார்த்தைவேவீர்.

பகவத்விஷய காலசேஷபத் தனியன்களில் முதலதான "நாதம் பங்கஜநேத்ரராம....." இத்யாதி சுலோகத்தில் "ஸக்ருஷ்ணத்வயௌ" என்றள்ளதன்றோ, 'பெரியவாச்சகான் பிள்ளையோடும் வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளையோடுங் கூடின' என்பது இதன் பொருள். இவ்விடத்திற்கு விபுலமாக வியாக்கியானம் செய்திருக்கிற பிள்ளை ஸோகஞ்சீயர். 'ஸ்ரீமத் க்ருஷ்ண ஸமாஹ்வாய நபோ யாமுத ஸுநவே' என்கிற பெரியவாச்சகான் பிள்ளை தனியனை வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை தனியனாகவும் "ஸ்ரீக்ருஷ்ண பாத பாதாபஜே" என்கிற வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை தனியனைப் பெரியவாச்சகான் பிள்ளை தனியனாகவும் தெரிவித்து இதுதான் ஸித்தாந்தமென்று முடித்திருக்கிறார். இங்கு இப்படி முடித்துவிட்டு மேலே இருவர் தனியன்களையும் வியாக்கியானிக்கையில் இதற்கு மாறாக வரையிட்டிருக்கிறார். இத்தகைய பிற்காலத்தவர்களின் சொற்களினால் பல்வகை மருள்களை யடையலாமாயினும் மணவா மாமுனிகள் ஸ்ரீஸூக்திகளினால் யாரும் எவ்விதமான மருளையும் அடைய முடியாதென்பது கல்வெட்டு.

லஜ்ஜையை யுதறி எழுதுகிறார் வக்கீல். — "காஞ்சி ஸ்வாமி த்ரௌபதி ப்ரபத், விஷயத்தில் ஸுதர்சனத்தை வெற்றி கொள்ள முடியவில்லையென்னும் மனக்குறையைப் போக்கிக் கொள்ள" என்று. இதைப் பலகாலு மெழுதுகிறார் வக்கீல். இப்போது நம்புபெறும் மணவா மாமுனிகள் ஸம்ப்ரதாயத்தை மஹாத்ஸவத்தில் முதல் நாள்ரவில் ஸன்ஸ்கிருத வந்த வக்கீல் அடியேனைத் தேடிப் பிடித்துத் தம் சுவடியைக் கொடுத்து முக்காடு மணி காலம் பேசினபோது அடியேன் சொன்ன பல வார்த்தைகளில் முக்கியமான வார்த்தை யொன்று—(அதாவது) நம் ஸம்ப்ரதாயத்தில் வ்யபதிஷ்டர்களாயுள்ள பண்டிதோத்தமர்கள் பலரும் இங்கெழுந்தருளியாயிருக்கிறது. இங்கு எழுந்தருளாதவர்கள் மிகச் சிலரேயிருக்கக் கூடும். எழுந்தருளியுள்ள ஸ்வாமிகளின் முன்னிலையில் நீர் வெற்றி பெற்றவாற்றை விளக்கிக் காட்டி அவர்களும் தலைதுலுக்கும்படியாகப் பேசலாமெயன்றேன். அதற்குப் பதில் 'பாகவதாபசாரம் நேரும்' என்றார் வக்கீல். இதன் கருத்து என்னவென்றால், ஸர்வாத்மா அமைஞ்ஜஸமான தம் கூற்றை ஒருவரும் ஆதரிக்கமாட்டார். ஏந்தையாதைப் போட்டு நாலாம் அந்த வித்வான்களை யெல்லாம் வைய நேரும், வையத்தான் நேரும். அது பாகவதாப சாரமாகத் தலைக்கட்டுமென்பது வக்கீலின் அபிப்பிராயம். இதை இவர் கண்ணுக்குத் தெரிந்த கொண்டிருப்பதுபற்றிப் பரமஸந்தேசாவும். நேரில் வையலாகாது, சுவடிகளில் வையலா மென்பது இவருடைய நிர்ணயம் போலும்.

ஸம்ரக்ஷணத்வயமென்று இவர் பெயரிட்டுப் பழைய காடிதங்களை ஒன்று சேர்த்துக் கட்டி விசியோகிக்கிறார். காற்றில் அடித்துக்கொண்டு போன சில பத்ரங்களைக்கொல்ல வேடுத்து அழுக்கி வைத்தாலும் அவை மாறிப் பறந்தோடுமெனவையே யொழிய நிற்குமென வல்ல. முடிவாக சதகோடி பஞ்ஜளம் என்று ஒரு மூன்று பக்கம் சேர்த்திருக்கிறார். மதுரை யில் அச்சிடப்பட்டதும், வக்கீலின் துர்வாதங்களை சதச: ஸஹஸ்ரசச்ச கண்டித்ததுமான அஞ்சு பஞ்ஜந சதகோடியென்கிற க்ரந்தம் உலகமுழுதும் பரவியுள்ளது. இதில் அடியேனை யெழுதிய த்ரௌபதி ஸம்ரக்ஷணம் 43 பக்கம், ஸ்ரீ. உ. வே. K. V. பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி (மதுரை) எழுதியது 24 பக்கம். இவருடைய தந்தையார் காலத்தில் அவதரித்த மது பாவிதத்தின் ஒரு பகுதி 16 பக்கம். மதிப்புலாகுள் ஒரு 16 பக்கம். இவ்வளவுங் கூடி இவ்வக்கீலின் விஷம வாதங்களை நிரஸிப்பவை. இப்புத்தகத்தை இவர் தானாதவர் பேராலவே யிருந்து விட்டாம். பிராமாணிகராகையாலே இதை ஆமுலாக்ரம் ஸேவிக்கப் பெற்றதாகக் காட்டிவிட்டார். இதற்குத் தாம் பதில் எழுத அவசியமே யில்லை யென்கிறார். இதற்கு ஸத்யமான பொரு காணும் காட்டியிருக்கிறார். அதாவது, இப்புத்தகம் மதுரையில் H. D.

2. ரெஸ்ஸில் அச்சாகும் போதே தமக்கு (வக்கீலுக்கு) ஆப்தரான வொருவர் அங்கிருந்து து.தமெழுதினாராம். சதகோடியென்றொரு புத்தகம் அச்சாகி வருகிறது. அது விரைவில் எளிவரப்போகிறது. அதற்கு நீர் ஒன்றும் பதிலெழுதவேண்டாம் என்றெழுதினாராம். அதனால் தான் ஒன்றும் பதிலெழுதப் போகிறதில்லை யென்று கை கூப்பி நிற்கிறார். இது பாஸ்தவமானதே. அந்த ஆப்தர் இவர்க் கெழுதிய கடிதத்தின் பிரதி நமக்கும் கிடைத்திருக்கிறது. அவர் வக்கீலுக்கு மிகவும் ஹிதைஷி. அவர் எழுதியது இவ்வளவே: "சதகோடியில் உம்முடைய ஞானச்சாய் மெல்லாம் அவசியலசி உதறப்பட்டிருப்பதால் அதற்கு நீர் பதிலெழுதப் புகுந்து திண்டாடவேண்டாம்; எழுதாமலிருப்பது நலம்" என்று தெரிவித்திருக்கிறார். அந்த ஹிதோபதேசத்தை இவர் பரிபாலித்தது நன்றே. இவ்வளவோடு கௌரவமாக விட்டிருக்கலாமியர். சதகோடியில் ப்ரக்ருதத்திற்கு உபயோகமில்லாத விஷயங்களே விரிந்திருக்கிறதாம். இவர் உரை யெழுதவோ பேனாவைக் கையிலெடுக்கவோ ஸர்வாத்மநா அநதிகாரி யென்பது அதில் அசைக்க முடியாதபடி முடிவு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. த்ரௌபதி ப்ரபத்தி விஷயத்தில் இவர் வெளியிட்டிருக்கிற வினாக்களுக் கெல்லாம், ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸத்யாதி. திருமலை திருப்பதி பெரிய ஜியர்ஸ்வாமி திருவடி நிழலில் வாழும்டியேன் ஒன்றற்கும் விடாமல் விடையிறுத்திருக்கிறேன். கோயில் திருமஞ்சனம் ஸ்வாமி முதலான பரியார்கள் இவருடைய வாதங்களை அஸமஞ்ஜஸமென்று வெறுத்துத் தள்ளியிருக்கிறார்கள். இதற்கு பதிலெழுத வேண்டிய அவசியமில்லை யென்கிறார்.

பண்டித ரத்னம் திருக்கண்ணபுரம் ஸ்வாமிக்கும் வக்கீலுக்கும் அச்சிடாமலே காகித வியவஹாரமாக மிக மிக வாத ப்ரதிவாதங்கள் பல மாதங்கள் நடந்திருக்கின்றன. அந்த ஸ்வாமியின் நிருபணங்கள் சதகோடியில் சிரோபூஷணமாக விளங்குகின்றன. இந்த நிருபணங்களெல்லாம் காஞ்சி ஸ்வாமியினுடையனவே யென்று நிஷ்கர்ஷிக்கிறார் வக்கீல். இந்த நிஷ்கர்ஷம் ஸத்யமாகவே யிருக்கட்டுமே. ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய ஆச்ரித பக்ஷபாதாதி யுத்தி மஹா குணங்களை யநுபவிக்கும் பெரிய வாச்சான்பிள்ளை "ஆயுதமெடெனென்று ஆயுதமெடுத்தும் பகலை யிரவாக்கியும்" என்று எத்தனை யிடங்களில் எழுதியிருக்கிறார் பகவான் காட்டின வழியைப் பாகவதர்களும் கைக்கொள்ளுகிறார்களென்று ஊகிக்கவேண்டியது தவிர வேறுண்டோ?

மர்ம ப்ரகாசமென்றொரு நூலை யுதாஹரிக்கிறார் வக்கீல். இது முப்பது வருடங்களுக்கு நன்பு காஞ்சி ஸ்வாமிக்கும் திருக்குடந்தை யந்தனர்களுக்கும் வேத லக்ஷண வாதப் போர் நடந்தபோது R. V. கிருஷ்ணமாச்சாரியர் என்கிற வித்வான் ஸ்வாமியை நிந்தித் தெழுதி விட்டுப் பிறகு அபசாரக்ஷாமணம் செய்துகொண்டு என்னவானாரென்பதை சதகோடியில் சேர்ந்திருக்கின்ற மதுரபாஷிதத்தில் ஸ்ரீ உ. வே. அட்வகேட் S. ஸுந்தரராஜய்யங்கார் ஸ்வாமியின் வியாஸத்தில் பாரா 5ல் விளக்கி யிருப்பது கொண்டு உணரலாம். காஞ்சி ஸ்வாமியோடு விவாதப்பட்டு பங்கமடைந்தவர்கள் யார் யாரென்று தேடிப்பிடித்து உகக்கத் தலைப்பட்டு விட்டார் வக்கீல். வேங்கடார்ய சதகத்தையும் ப்ரஸ்தாவிக்கிறார். இப்போது அதற்கு என்ன வந்ததோ? பரம ஸாத்விகரான வேங்கடார்ய ஸ்வாமியின் உதவியை நாடப் பார்க்கிறார். "சூரதாம் நமஸ்கூ யாயி நாமவய்யு" என்பது ஸுப்ரஸித்தமன்றோ.

பாகவதாபசாரம் கொடிது கொடிதென்று உபதேசித்துத் தலைக்கட்டுகிறார். இது ஸ்வைரிணிகள் பண்ணும் பதிவ்ரதா தர்மோபதேசம் போன்றதே யென்று முதலினையே தெரிவித்தேன். ஆரியர்களில் இவ்விஷயங்க ளெல்லாம் பெரும்பாலும் புத்தூர் வக்கீல் ஸ்வாமியிடம் மணவாளமா முனிகள் ஸந்நிதியில் அடியேன் நேரிட விஜ்ஞாபித்தவையே. அப்போது பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் என்ன என்ன வென்று கேட்டபடியால் அனைவரு மறிய இது வெளியிட்டபடி.

இங்ஙனம், தாஸன்,
கூரம்: K. E. ஸ்ரீநிவாஸன்,
திருவரங்கம் பெரியகோயில்.

2. ரெஸ்ஸில் அச்சாகும் போதே தமக்கு (வக்கீலுக்கு) ஆப்தரான வொருவர் அங்கிருந்து
 ஐ.தமெழுதினாராம். சதகோடி யென்றொரு புத்தகம் அச்சாகி வருகிறது. அது விரைவில்
 வெளிவரப்போகிறது. அதற்கு நீர் ஒன்றும் பதிலெழுதவேண்டாம் என்றெழுதினாராம்.
 அதனால் தான் ஒன்றும் பதிலெழுதப் போகிறதில்லை யென்று கை கூப்பி நிற்கிறார். இது
 பாஸ்தவமானதே. அந்த ஆப்தர் இவர்க் கெழுதிய கடிதத்தின் பிரதி நமக்கும் கிடைத்திருக்
 கிறது. அவர் வக்கீலுக்கு மிகவும் ஹிதைஷி. அவர் எழுதியது இவ்வளவே: "சதகோடி
 யில் உம்முடைய ஞானச்சாய மெல்லாம் அலசியலசி உதறப்பட்டிருப்பதால் அதற்கு நீர்
 பதிலெழுதப் புகுந்து திண்டாடவேண்டாம்: எழுதாமலிருப்பது நலம்" என்று தெரிவித்தி
 ருக்கிறார். அந்த ஹிதோபதேசத்தை இவர் பரிபாலித்தது நன்றே. இவ்வளவோடு கௌரவ
 மாக விட்டிருக்கலாமிவர். சதகோடியில் ப்ரக்ருதத்திற்கு உபயோகமில்லாத விஷயங்களே
 விரிந்திருக்கிறதாம். இவர் உரை யெழுதவோ பேனாவைக் கையிலெடுக்கவோ ஸர்வாத்மநா
 அநதிகாரி யென்பது அதில் அசைக்க முடியாதபடி முடிவு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. த்ரௌபதி
 ப்ரபத்தி விஷயத்தில் இவர் வெளியிட்டிருக்கிற வினாக்களுக் கெல்லாம், ஸ்ரீமத் பரமஹம்
 ஸத்யாதி, திருமலை திருப்பதி பெரிய ஜீயர்ஸ்வாமி திருவடி நிழலில் வாழாமடியேன் ஒன்
 றுக்கும் விடாமல் விடையிறுத்திருக்கிறேன். கோயில் திருமஞ்சனம் ஸ்வாமி முதலான
 பரியார்கள் இவருடைய வாதங்களை அஸமஞ்ஜஸமென்று வெறுத்துத் தள்ளியிருக்கிறார்
 ன். இதற்கு பதிலெழுத வேண்டிய அவசியமில்லை யென்கிறார்.

பண்டித ரத்னம் திருக்கண்ணபுரம் ஸ்வாமிக்கும் வக்கீலுக்கும் அச்சிடாமலே காதித
 யவஹாரமாக மிக மிக வாத ப்ரதிவாதங்கள் பல மாதங்கள் நடந்திருக்கின்றன. அந்த
 ஸ்வாமியின் நிரூபணங்கள் சதகோடியில் சிரோபூஷணமாக விளங்குகின்றன. இந்த நிரூப
 ணங்களெல்லாம் காஞ்சி ஸ்வாமியினுடையனவே யென்று நிஷ்கர்ஷிக்கிறார் வக்கீல். இந்த
 நிஷ்கர்ஷம் ஸத்யமாகவே யிருக்கட்டுமே. ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவாதுடைய ஆச்ரித பக்ஷபாதாதி
 யரதி மஹா குணங்களை யநுபவிக்கும் பெரிய வாச்சான்பிள்ளை "ஆயுதமெடேனென்று
 ஆயுதமெடுத்தும் பகலை யிரவாக்கியும்" என்று எத்தனை யிடங்களில் எழுதியிருக்கிறார்
 கவான் காட்டின வழியைப் பாகவதர்களும் கைக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று ஊகிக்கவேண்
 டியது தவிர வேறுண்டோ?

மர்ம ப்ரகாசமென்றொரு நூலை யுதாஹரிக்கிறார் வக்கீல். இது முப்பது வருடங்களுக்கு
 முன்பு காஞ்சி ஸ்வாமிக்கும் திருக்குடந்தை யந்தணர்களுக்கும் வேத லக்ஷண வாதப் போர்
 நடந்தபோது R. V. கிருஷ்ணமாச்சாரியர் என்கிற வித்வான் ஸ்வாமியை நிந்தித் தெழுதி
 யிட்டுப் பிறகு அபசாரக்ஷாமணம் செய்துகொண்டு என்னவானாரென்பதை சதகோடியில்
 சேர்ந்திருக்கின்ற மதுரபாஷிதத்தில் ஸ்ரீ உ. வே. அட்வகேட் S. ஸுந்தரராஜய்யங்கார்
 ஸ்வாமியின் வியாஸத்தில் பாரா 5ல் விளக்கி யிருப்பது கொண்டு உணரலாம். காஞ்சி
 ஸ்வாமியோடு விவாதப்பட்டு பங்கமடைந்தவர்கள் யார் யாரென்று தேடிப்பிடித்து உகக்கத்
 தலைப்பட்டு விட்டார் வக்கீல். வேங்கடார்ய சதகத்தையும் ப்ரஸ்தாவிக்கிறார். இப்போது
 அதற்கு என்ன வந்ததோ? பரம ஸாத்விகரான வேங்கடார்ய ஸ்வாமியின் உதவியை நாடப்
 பார்க்கிறார். "சூரதாம் ந ஸகூ யாயி ராஜவயஸ்" என்பது ஸுப்ரஸித்தமன்றோ.

பாகவதாபசாரம் கொடிது கொடிதென்று உபதேசித்துத் தலைக்கட்டுகிறார். இது
 ஸ்வைரிணிகள் பண்ணும் பதிவ்ரதா தர்மோபதேசம் போன்றதே யென்று முதலிலேயே
 தெரிவித்தேன். ஆரியர்கள்! இவ்விஷயங்க ளெல்லாம் பெரும்பாலும் புத்தார் வக்கீல்
 ஸ்வாமியிடம் மணவாளமா முனிகள்; ஸந்நிதியில் அடியேன் நேரிட விஜ்ஞாபித்தவையே.
 அப்போது பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் என்ன என்ன வேன்று கேட்டபடியால் அனைவரு
 மறிய இது வெளியிட்டபடி.

இங்ஙனம், தாஸன்,
 கூரம்: K. E. ஸ்ரீநிவாஸன்,
 திருவரங்கம் பெரியகோயில்.

முக்கையர் குணை: — ச்லோகம் தலைக்கட்டுகையாலே சந்தோபந்த நிர்பந்தத்தினால் நிற்க வேண்டிற்றத்தனை. * அஸங்க்கேய கல்யாண குணகண * என்னக் கடவதிறே. ஆ இப்படிப்பட்ட திருக்குணங்களோடே கூடி.

ஸுந்தரோ தேவ: ஸ்ரீதருஷண்ட சைலநிலயஸ்ஸந் நித்யம் ஸ்தித: — அழகப்பிரானார் திருமா லிருஞ்சோலை மலையை இருப்பிடமாகக் கொண்டு அவதாரங்கள் போலே தீர்த்தம் ப்ராஸாதி யாதே எஞ்ஞான்றுமுள்ள. “ ஸ்ரீதருஷண்டசைல நிலயே ” என்று ஸப்தமியான பாடமும் காண்கிறது; அப்போது திருமாலிருஞ்சோலை மலைக்கோயிலிலே என்றபடி. ... (25)

येष्वेकस्य गुणस्य विप्रदपि वै लोकोत्तरं स्वाश्रयं कुर्यात्तादृशवैभवैरगणितैर्निस्सीमभूमान्वितैः ।

नित्यैर्दिव्यगुणैस्ततोऽपिकशुभत्वैकास्पदात्माश्रयैरिदं सुन्दरबाहुमस्मि शरणं यातो वनादीश्वरम् ॥ २६ ॥

யேஷுவேகஸ்ய குணஸ்ய விப்ருடபி வை லோகோத்தரம் ஸ்வாச்ரயம்

குர்யாத், தாத்ருச வைபவவாகணிதைர் நிஸ்ஸீம பூமாந்விதை;

நித்யைர் நிவ்யகுணைஸ் ததோதிகசுபத்வைகாஸ்பதாத்மாச்ரயை:

இத்தம் ஸுந்தரபாஹுமஸ்மி சரணம் யாதோ வநாதீச்வரம்,

(26)

*** கீழ் ச்லோகத்தில் பிரியவநுஸந்தித்த திருக்குணங்களை ஒருசேர நெஞ்சிற்கொண்டு அவற்றுள் ஒவ்வொன்றின் பெருமையும் நெஞ்சால் நினைப்பரிதாகையாலே ஓரொரு திருக் குணமே யீடுபடுத்த வல்லதாயிருக்க, இப்படி நிரதிசயங்களான எண்ணிறந்த திருக்குணங் கள் பொலிய எம்பெருமான் ஸேவை ஸாதிக்கும்படி என்னே! என்று உள்குழைந்து பேசுகிறாரிதில்.

யேஷு குணேஷு ஏகஸ்ய குணஸ்ய விப்ருடபி ஸ்வாச்ரயம் லோகோத்தரம் குர்யாத் — கீழ்க் கொள்ள குணங்களிலும் மற்றுமுள்ள குணங்களிலும் ஓரொரு குணத்தை யெடுத்துக் கொள்வது; அதுதான் பூர்த்தியாக இருக்க வேணுமென்பதில்லை; அதில் ஏகதேசத்தில் யத்கிஞ்சிதம்சம் இருந்தாலும் அவ்விடத்தின் உத்கர்ஷம் வாக்குக்கு நிலமன்றிக்கே யிருக்கும். விப்ருட்—பிந்து என்றபடி; அத்யல்ப பாகத்தைச் சொன்னபடி.

தாத்ருச வைபவ: — ஏகதேச ஸம்பந்த மாத்திரத்தாலே ஸ்வாச்ரயத்தை நிறம்பெறுவிக்க வல்ல பெருமை ஒவ்வொரு திருக்குணத்திற்குமுண்டென்க.

அகணிதை: — அங்ஙனேயான குணங்களுக்கு எண்ணிக்கை யில்லையென்க. ஆற்றில் மணலை எண்ணினாலும் எண்ணப்போகாதவையிறே பகவத் குணங்கள்.

நிஸ்ஸீம பூமாந்விதை: — “ தாத்ருசவைபவ: ” என்று கீழே சொல்லியிருக்கச் செய்தேயும் அபர்யாப்தியாலே மீண்டும் “ நிஸ்ஸீம பூமாந்விதை: ” என்கிறது. “ யத்ர நான்யத் பச்யதி நான்யத் ச்ருணோதி நான்யத் விஜானாதி ஸ பூமா ” என்றிருக்கையாலே சிந்தை மற்றொன் றின் திறத்ததாகாதபடி துவக்க வல்ல பெருமையை இங்கு விவக்ஷிக்கிறபடி; அது தோன்றவே பூம பதப்ரயோகம் செய்தது.

நித்யை: — இத்திருக்குணங்கள் தாம் ஆகமாபாயியன்றிக்கே ஸ்வரூபாநுபந்திகளென்க.

ததோதிக சுபத்வைகாஸ்பத ஆத்மாச்ரயை: — இந்த ச்லோகத்தில் முதற்பாதத்தில் சொன்ன விஷயம் ஒருபுறமிருக்க, கீழே “ குணஜம் குணினோ ஹி மங்கலத்வம் ” (22) என்கிற ச்லோகத்திற் சொன்னபடியே தம்மிற்காட்டினும் சீரிய ஸ்வாச்ரயத்தை [திவ் யாத்ம் ஸ்வரூபத்தை] உடையவை யென்க. இத்தால், இத்தலையைப் பற்றியே நிறம் பெற்றவை யென்பது சொல்லிற்றாயிற்று. ஆக இப்படிப்பட்ட,

முக்கபைர் குணை: — ச்லோகம் தலைக்கட்டுகையாலே சத்தோபத்த நிர்ப்பந்தத்தினால் நிற்க வேண்டிற்றத்தனை, "அஸங்க்கேய கல்யாண குணகண" என்னக் கடவதிதே. ஆக இப்படிப்பட்ட திருக்குணங்களோடே கூடி.

ஸுந்தரோ தேவ: ஸ்ரீதருஷண்ட சைலநிலயஸ்ஸந் நித்யம் ஸ்தித: — அழகப்பிரானார் திருமா லிருஞ்சோலை மலையை இருப்பிடமாகக் கொண்டு அவதாரங்கள் போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதி யாதே எஞ்ஞான் றுமுள்ள. "ஸ்ரீதருஷண்டசைல நிலயே" என்று ஸப்தமியான பாடமும் காண்கிறது; அப்போது திருமாலிருஞ்சோலை மலைக்கோயிலிலே என்றபடி. ... (25)

येव्येकस्य गुणस्य विमदपि वै लोकोपरं स्वाश्रयं कुर्यात्तादृशवैमवैरगणितैर्निस्सीमभूमान्वितैः ।

नित्यैर्दिव्यगुणैस्ततोऽपिकशुभत्वैकास्पदाभाधैरिदं सुन्दरबाहुगमि शरणं यातो वनादीश्वरम् ॥ २६ ॥

யேஷ்வேகஸ்ய குணஸ்ய விப்ருடபி ஸ்வாச்யம் ஸ்வாச்யம்

குரியாத், தாத்ருச வைபவையாகணிகைதர் நிஸ்ஸீம பூமாந்விதை:

நித்யைர் திவ்யகுணைஸ் ததோதிககபத்வைகாஸ்பதாத்மாச்யை:

இத்தம் ஸுந்தரபாஹு-ஸ்தவம் யாதோ வநாதீசுவரம்,

(26)

*** கீழ் ச்லோகத்தில் பிரியவநுஸந்தித்த திருக்குணங்களை ஒருசேர நெஞ்சிற்கொண்டு அவற்றுள் ஒவ்வொன்றின் பெருமையும் நெஞ்சால் நினைப்பரிதாகையாலே ஒருரு திருக் குணமே யீடுபடுத்த வல்லதாயிருக்க, இப்படி நிரதிசயங்களான எண்ணிறந்த திருக்குணங் கள் பொலிய எம்பெருமான் னேவை ஸாதிக்கும்படி என்னே! என்று உள்குழைந்தி பேசுகிறாரிதில்.

யேஷு குணேஷு ஏகஸ்ய குணஸ்ய விப்ருடபி ஸ்வாச்யம் ஸ்வாச்யம் குரியாத் — கீழ் சொன்ன குணங்களிலும் மற்றுமுள்ள குணங்களிலும் ஒருரு குணத்தை யெடுத்துக் கொள்வது; அதுதான் பூர்த்தியாக இருக்க வேணுமென்பதில்லை: அதில் ஏகதேசத்தில் யத்கிஞ்சிதம்சம் இருந்தாலும் அவ்விடத்தின் உத்கர்ஷம் வாக்குக்கு நிலமன்றிக்கே யிருக்கும். விப்ருட்—பித்து என்றபடி; அத்யல்ப பாகத்தைச் சொன்னபடி.

தாத்ருச வைபவ: — ஏகதேச ஸம்பந்த மாத்திரத்தாலே ஸ்வாச்யத்தை நிறம்பெறுவிக்க வல்ல பெருமை ஒவ்வொரு திருக்குணத்திற்குமுண்டென்க.

அகணிகை: — அங்ஙனேயான குணங்களுக்கு எண்ணிக்கை யில்லையென்க. ஆற்றில் மணலை எண்ணினாலும் எண்ணப்போகாதவையிறே பகவத் குணங்கள்.

நிஸ்ஸீம பூமாந்விதை: — "தாத்ருசவைபவ:" என்று கீழே சொல்லியிருக்கச் செய்தேயும் அபர்யாப்தியாலே மீண்டும் "நிஸ்ஸீம பூமாந்விதை:" என்கிறது. "யத்ர நாந்யத் பச்யதி நாந்யத் ச்ருணோதி நாந்யத் விஜாநாதி ஸ பூமா" என்றிருக்கையாலே சிந்தை மற்றொன் றின் திறத்ததாகாதபடி துவக்க வல்ல பெருமையை இங்கு விவகிக்கிறபடி; அது தோன்றவே பூம பதப்ரயோகம் செய்தது.

நித்யை: — இத்திருக்குணங்கள் தாம் ஆகமாபாயியன்றிக்கே ஸ்வரூபாநுபந்திகளென்க.

ததோதிக கபத்வைகாஸ்பத ஆத்மாச்யை: — இந்த ச்லோகத்தில் முதற்பாதத்தில் சொன்ன விஷயம் ஒருபுற யிருக்க, கீழே "குணஜம் குணிகோ ஹி மங்கலத்வம்" (22) என்கிற ச்லோகத்திற் சொன்னபடியே தம்மிற்காட்டினும் சீரிய ஸ்வாச்யத்தை [தில் யாத்ம் ஸ்வரூபத்தை] உடையவை யென்க. இத்தால், இத்தலையைப் பற்றியே நிறம் பெற்றவை யென்பது சொல்லிற்றாயிற்று. ஆக இப்படிப்பட்ட,

திவ்யகுணை:—திருக்கல்யாண குணங்களாலே, இத்தம் (இஃம்) — இஃம் என்று சிலர் மருள் கொள்வதுண்டு: புத்தகங்களிற் பாடமும் அங்ஙனே பதிப்பித்துள்ளார்கள்: அது பொருந்தாது; இஃம் என்பதே இங்குப் பொருந்தும்; 'இந்தி-திப்தௌ' என்கிற தாது வடியாகப் பிறந்த க்தப்ரத்யயாத்தமான சொல் வடிவமிது.

ஆக இப்படிப்பட்ட [வநாத்ரிச்வரம் ஸுந்தரபாஹும் சரணம் யாதோஸ்மி] திருமலை யழகரைச் சரணமடைந்தேனுகிறேனென்றாராயிற்று. ... (26)

सदा समस्तं अगदीक्षते हि यः मत्पदादृष्ट्या युगपादुसुवा स्वतः ।

स ईदृशज्ञाननिधिनिर्घिस्तु नस्मिहादिकुञ्जेषु चकास्ति सुन्दरः ॥ २७ ॥

ஸதா ஸமஸ்தம் ஐகநிக்ஷதே ஹி ய:

ப்ரத்யக்ஷத்ருஷ்ட்யா யுகபத்புவா ஸ்வத:

ஸ சத்ருச ஜ்ஞானநிதிர் நிதிஸ்து ந;

ஸம்ஹாத்ரிசுவரம் சகாஸ்தி ஸுந்தர: ,

(27)

***— கீழ்ச் சொன்ன திருக்குணங்களில் சிலவற்றை யெடுத்துக்கொண்ட நுபவிக்கப் புகுந்து, ஷாட்குண்யத்தில் தலையான ஜ்ஞான குணத்தை யநுபவிக்கிறாரிதில்,

ய: — யாவனொரு பகவான்.

ஸ்வத: யுகபத்புவா ப்ரத்யக்ஷத்ருஷ்ட்யா — ஒரு நிலேசமின் றிக்கே: இயற்கையாகவே, பெளர்வா பாயமின் றிக்கே ஏக காலத்திலே யுண்டான ப்ரத்யக்ஷத்ருஷ்ட்யாலே.

ஸமஸ்தம் ஐகநிக்ஷதே ஹி — ஸகல ப்ரபஞ்சங்களையும் என்று மொக்க ஸாக்ஷாத்கரியா நின்றானே.

சத்ருசஜ்ஞானநிதி: ஸ: — இப்படிப்பட்ட * யுகபத் ஸர்வஸாக்ஷாத்கார சகமான ஜ்ஞானத் திற்கு நிதியான அந்த பகவான்,

ந: நிதிஸ்து — * அந்தர்ஹிதோ நிதிரஸி த்வமசேஷபும்ஸாம் * என்று ஸ்ரீவைகுண்ட ஸ்தவத் திலருளிச் செய்தபடியே நமக்கு அஷ்யய நிதியாய்க் கொண்டு.

ஸுந்தர: ஸம்ஹாத்ரி குஞ்ஜேஷு சகாஸ்தி — அழகப்பிரானாய்த் திருமாலிருஞ்சோலைமலையின் லதாக்ருஹங்களிலே ஸைவஸாதியா நின்றனென்றாராயிற்று, திருமாலிருஞ்சோலையை வநாத்ரி, வ்ருஷாத்ரி என்பதுபோலே ஸம்ஹாத்ரி யென்பதுமுண்டு, "மடங்கல் நின்ற திரும் மாலிருஞ்சோலை" என்ற பெரிய திருமொழியிலே நோக்கு. ... (27)

ऐश्वर्यतेजोबलवीर्यशक्तयः कीदृन्विधासुन्दरकाहुसंश्रयाः ।

योऽसौ जगजन्मलयस्थितिक्रियास्सङ्कल्पतोऽल्पादुपकल्पयत्यजः ॥ २८ ॥

ஐச்வரிய தேஜோ பல வீரிய சக்தய:

கேருக் விதாஸ் ஸுந்தரபாஹு ஸம்சரயா: ,

யோஸௌ ஐகஜ்ஜம்மலயஸ்திதிக்கரியாஸ்

ஸங்கல்பதோல்பாதுபகல்பயத்யஜ: .

(28)

***— ஷாட்குண்யத்தில் ஜ்ஞான குணமொன்றை யநுபவித்தார் கீழ் ச்லோகத்தில்: மற்றையந் து குணங்களையும் சேரவநுபவிக்கிறாரிதில், ஷாட்குண்யத்திற்கு ஐகந் ஸ்ருஷ்டி.

திவ்யகுணை:—திருக்கல்யாண குணங்களாலே, இத்தம் (इदम्) — इत्थम् என்று சிலர் மருள் கொள்வதுண்டு: புத்தகங்களிற் பாடமும் அங்ஙனே பதிப்பித்துள்ளார்கள்: அது பொருந்தாது; इदम् என்பதே இங்குப் பொருந்தும்; 'இந்தி-திப்தௌ' என்கிற தாது வடியாகப் பிறந்த க்தப்ரத்யயாந்தமான சொல் வடிவமிது.

ஆக இப்படிப்பட்ட [வநாத்ரீச்வரம் ஸுந்தரபாஹும் சரணம் யாதோஸ்மி] திருமலை யழகரைச் சரணமடைந்தேனாகிறேனென்றாராயிற்று. .... (26)

सदा समस्तं जगदीक्षते हि यः प्रत्यक्षदृष्ट्या युगपादभुवा स्वतः ।

स ईदृशज्ञाननिधिनिर्धिस्तु नस्सिंहादिकुञ्जेषु चकास्ति सुन्दरः ॥ २७ ॥

ஸதா ஸமஸ்தம் ஜகதீக்ஷதே ஹி ய:

ப்ரத்யக்ஷத்ருஷ்ட்யா யுகபத்புவா ஸ்வத:

ஸ ஈத்ருச ஜ்ஞாநநிதிர் நிதிஸ்து ந:

ஸிம்ஹாத்ரிகுஞ்ஜேஷு சகாஸ்தி ஸுந்தர: ,

(27)

***— கீழ்ச் சொன்ன திருக்குணங்களில் சிலவற்றை யெடுத்துக்கொண்டநுபவிக்கப் புகுந்து, ஷாட்குண்யத்தில் தலையான ஜ்ஞான குணத்தை யநுபவிக்கிறாரிதில்,

ய: — யாவனொரு பகவான்.

ஸ்வத: யுகபத்புவா ப்ரத்யக்ஷத்ருஷ்ட்யா — ஒரு நிலேசமின்றிக்கே: இயற்கையாகவே, பெளர்வா பர்யமின்றிக்கே ஏக காலத்திலே யுண்டான ப்ரத்யக்ஷத்ருஷ்டியாலே.

ஸமஸ்தம் ஜகத் ஸதா ஈக்ஷதே ஹி — ஸகல ப்ரபஞ்சங்களையும் என்று மொக்க ஸாக்ஷாத்காரியா நின்றானே.

ஈத்ருசஜ்ஞாநநிதி: ஸ: — இப்படிப்பட்ட * யுகபத் ஸர்வஸாக்ஷாத்கார ஸுமமான ஜ்ஞானத் திற்கு நிதியான அந்த பகவான்,

ந: நிதிஸ்து — * அந்தர்ஹிதோ நிதிரஸி த்வமசேஷபும்ஸாம் * என்று ஸ்ரீவைகுண்ட ஸ்தவத் திலருளிச் செய்தபடியே நமக்கு அஷ்ய நிதியாய்க் கொண்டு.

ஸுந்தர: ஸிம்ஹாத்ரி குஞ்ஜேஷு சகாஸ்தி — அழகப்பிரானாய்த் திருமாலிருஞ்சோலைமலையின் லதாக்ருஹங்களிலே ஸேவைஸாதியா நின்றனென்றாராயிற்று. திருமாலிருஞ்சோலையை வநாத்ரி, வ்ருஷாத்ரி என்பது போலே ஸிம்ஹாத்ரி யென்பதுமுண்டு, "மடங்கல் நின்ற திரும் மாலிருஞ்சோலை" என்ற பெரிய திருமொழியிலே நோக்கு. .... (27)

ऐश्वर्यतेजोबलवीर्यशक्तयः कीदृग्विधासुन्दरबाहुसंश्रयाः ।

योऽसौ जगज्जन्मलयस्थितिक्रियास्सङ्कल्पतोऽल्पादुपकल्पयत्यजः ॥ २८ ॥

ஐச்வரிய தேஜோ பல வீர்ய சக்தய:

கீத்ருக் விதாஸ் ஸுந்தரபாஹு ஸம்சரயா: ,

யோஸௌ ஜகஜ்ஜந்மலயஸ்திதிக்ரியாஸ்

ஸங்கல்பதோல்பாதுபகல்பயத்யஜ: .

(28)

***—ஷாட்குண்யத்தில் ஜ்ஞான குணமொன்றை யநுபவித்தார் கீழ் ச்லோகத்தில்: மற்றையைந்து குணங்களையும் சேரவநுபவிக்கிறாரிதில். ஷாட்குண்யத்திற்கு ஜகத் ஸ்ருஷ்டி-

ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களிலே உபயோகமாகையாலே இவ்வாறு குணங்களையுங் கொண்டு அமைத்தளித்துத் துடைப்பதான காரியங்களை அயலிலையாகச் செப்து போருகின்ற எம்பெருமானது பெருமை என்னே ! என்று வியந்து கூறுகிறபடி.

யோனோ அஜ: — யாவரொரு அழகர்.

அல்பாத் ஸங்கல்பத: — மிகச் சிறியதொரு ஸங்கல்பங்கொண்டே,

ஜகஜ்ஜம்மையஸ்திதிக்ரியா: ஸங்கல்பயதி — ஸகல ஜகத்துக்களினுடையவும் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களை நடத்திக்கொண்டு போருகிறாரோ.

ஸுந்தரபாஹு ஸம்சுரயா: — அப்படிப்பட்ட அழகரை அவலம்பித்திருக்கின்ற,

ஐச்வர்ய தேஜோ பல வீர்ய சக்தய: கீத்ருக்விதா: — ஐச்வர்யம், தேஜஸ்ஸு, பலம், வீர்யம் சக்தி ஆகிற இக்குணங்கள் அந்தோ ! எப்படிப்பட்டவை !; அபரிச்சேத்யமான வைபவத்தை யுடையவைகளன்றோவென்க. (28)

यत्करपायुतमोगतोऽपि कृशतां यायान्न तावत्फलं येव्वेकस्य तथाविधैस्सततजैरंहोभिरुत्सीमभिः ।

अस्तादाविह संसृतावुपचितैश्छन्नं सुसन्नं जनं संनत्या क्षमते क्षणादनगिरिप्रस्थप्रियस्सुन्दरः ॥ २९ ॥

யத்கல்பாயுத போகதோபி க்ருசதாம் யாயாந் ந தாவத் பலம்

யேஷ்வேகஸ்ய ததாவிதைஸ் ஸததஜைரம்ஹோபி ருத்ஸீமபி,,

அஸ்தாதாவிஹ ஸம்ஸ்ருதாவுபசிதைச் ச்சந்நம் ஸுஸந்நம் ஜநம்

ஸந்நத்யா க்ஷமதே க்ஷணாத் வநகிரிப்ரஸ்த்தப்ரியஸ் ஸுந்தர:

(29)

*** — அழகருடைய க்ஷமாகுணத்தின் சீர்மையை அநுபவிக்கிறாரிதில். ஒரு பாபத்தின் பலனைப் பதினாயிரம் கல்பகாலம் அநுபவித்தாலும் அருதெள்ளும்படியான பாபங்கள் அவரதமும் எல்லை கடந்து செய்யப்படுகின்றனவாம் இவ்விருள் தருமா ஞாலத்தில், அப்படிப்பட்ட மஹாபாபி ஜநத்தையும் ஒருப்ரணாம மாத்திரமே கொண்டு க்ஷமித்தருளா நின்றார் திருமலை யழகர் — என்கிறார்.

யத்(அம்ஹ:) கல்பாயுதபோகதோபி க்ருசதாம் ந யாயாத் — யாதொரு பாபமானது பதினாயிரம் கல்பம் பலாநுபவம் செய்யப் பெற்றாலும் க்ஷயிக்கமாட்டாதோ,

தாவத் பலம் யேஷு ஏகஸ்ய — எந்த பாபங்களுள் ஒரு பாபத்திற்கு மிடுக்கு உள்ளதோ,

ததாவிதை: — அப்படிப்பட்டவைகளாய்.

ஸததஜை: — இடைவீடின்றிக்கே செய்யப்படுமவையாய்

உத்ஸீமபி: — எல்லை கடந்தவைபாய்.

அஸ்தாதாவிஹ ஸம்ஸ்ருதௌ உபசிதை: — அநாதியான இந்த ஸம்ஸார மண்டலத்திலே வளர்ந்து செல்லுமவையான,

அம்ஹோபி: ச்சந்நம் — பாபங்களாலே திரோஹிதாத்ம ஸ்வரூபனாய்,

ஸுஸந்நம் ஜநம் — அதஏவ ஸுதராம் அவஸந்நனவொரு பிராணியை,

வநகிரிப்ரஸ்த்தப்ரிய: ஸுந்தர: — திருமாலிருஞ்சோலை யடிவாரத்தில் திருவுள்ளமுகந்து வர்த்திக்குமழகர்.

ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களிலே உபயோகமாகையாலே இவ்வாறு குணங்களையுங் கொண்டு அமைத்தளித்துத் துடைப்பதான காரியங்களை அபலியாகச் செய்து போருகின்ற எம்பெருமானது பெருமை என்னே! என்று வியந்து கூறுகிறபடி.

யோனோன அஜ: — யாவரொரு அழகர்.

அல்பாத் ஸங்கல்பத: — மிகச் சிறியதொரு ஸங்கல்பங்கொண்டே.

ஐகஜ்ஜம்மயஸ்திதிக்ரியா: ஸங்கல்பயதி — ஸகல ஐகத்துக்களினுடையவும் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களை நடத்திக்கொண்டு போருகிறாரோ.

ஸுந்தரபாஹு ஸம்ஸ்யா: — அப்படிப்பட்ட அழகரை அவலம்பித்திருக்கின்ற,

ஐச்வர்ய தேஜோ பல வீர்ய சக்தய: கீதருக்ஷிதா: — ஐச்வர்யம், தேஜஸ்ஸு, பலம், வீர்யம் சக்தி ஆகிற இக்குணங்கள் அந்தோ! எப்படிப்பட்டவை!; அபரிச்சேத்யமான வைபவத்தை யுடையவைகளன்றோவென்க. (28)

यत्कल्यायुतमोगतोऽपि कृशतां यायाज तावत्फलं येव्वेकस्य तथाविषैस्सततजैरंहोमिरुत्सीमभिः ।

अस्तादाविह संयतावुगचित्तरश्मन् सुसन्नं जनं संनत्या क्षमते क्षणादनगिरिमस्थमियस्सुन्दरः ॥ २९ ॥

யத்கல்பாயுத போகதோபி க்ருசதாம் யாயாந் ந தாவத் பலம்

யேஷ்வேகஸ்ய ததாவிதைஸ் ஸததஜைரம்ஹோபி ருத்ஸீமபி.,

அஸ்தாதாவிஹ ஸம்ஸ்ருதாவுபஸிதைக் ச்சந்நம் ஸுஸந்நம் ஐநம்

ஸந்நத்யா க்ஷமதே க்ஷனாத் வாகிரிப்ரஸ்ததப்ரியஸ் ஸுந்தர:

(29)

*** — அழகருடைய க்ஷமாகுணத்தின் சீர்மையை அநுபவிக்கிறாரிதில். ஒரு பாபத்தின் பலனைப் பதினாயிரம் கல்பகாலம் அநுபவித்தாலும் அருதெள்தும்படியான பாபங்கள் அவரதமும் எல்லை கடந்து செய்யப்படுகின்றனவாம் இவ்விருள் தருமா ஞாலத்தில், அப்படிப்பட்ட மஹாபாபி ஐநத்தையும் ஒருப்ராணம் மாத்திரமே கொண்டு க்ஷமித்தருளா நின்றார் திருமலை யழகர் — என்கிறார்.

யத்(அம்ஹ:) கல்பாயுதபோகதோபி க்ருசதாம் ந யாயாத் — யாதொரு பாபமானது பதினாயிரம் கல்பம் பலாநுபவம் செய்யப் பெற்றாலும் க்ஷயிக்கமாட்டாதோ,

தாவத் பலம் யேஷு ஏகஸ்ய — எந்த பாபங்களுள் ஒரு பாபத்திற்கு யிடுக்கு உள்ளதோ,

ததாவிதை: — அப்படிப்பட்டவைகளாய்.

ஸததஜை: — இடைவிடின்றிக்கே செய்யப்படுமவையாய்

உத்ஸீமபி: — எல்லை கடந்தவைபாய்.

அஸ்தாதிஹ ஸம்ஸ்ருதௌ உபஸிதை: — அநாதியான இந்த ஸம்ஸார மண்டலத்திலே வளர்ந்து செல்லுமவையான,

அம்ஹோபி: ச்சந்நம் — பாபங்களாலே திரோணிதாத்ம் ஸ்வரூபனாய்,

ஸுஸந்நம் ஐநம் — அதஏவ ஸுதராம் அவஸந்நனவொரு பிராணியை,

வாகிரிப்ரஸ்தப்ரிய: ஸுந்தர: — திருமாலிருஞ்சோலை யடிவாரத்தில் திருவுள்ளமுகந்து வர்த்திக்குமழகர்.

ஸந்நத்யா ஸுணுத் ஸுமதே — * ப்ரணிபாத ப்ரதிகாரஸ் ஸம்ரம்போ ஹி மஹாத்மநாம் * என்று
காளிதாஸனும் சொன்னபடியே ப்ரணிபாதமாத்ரமே பற்றாசாக நொடிப் பொழுதில்
ஸுமைக்கு இலக்காக்குகிறான். ஸ்ரீவைகுண்ட ஸ்தவத்திலுள்ள * யத் ப்ரம்ஹ கல்ப
நியுதாநுபவேபி * என்னும் ச்லோகம் இங்கே அநுஸந்தேயம். (29)

यज्जातीयो यादृशो यःस्वभावः पादच्छायां संश्रितो योऽपि कोऽपि ।

तज्जातीयस्तादृशस्तस्वभावः शिल्प्यत्येनं सुन्दरो वत्सलत्वात् ॥ ३० ॥

யஜ்ஜாதீயோ யாத்ருசோ யத்ஸ்வபாவ:
பாதச்சாயாம் ஸம்சரிதோ யோபி கோபி,
தஜ்ஜாதீயஸ் தாத்ருசஸ் தத்ஸ்வபாவ:
சலிஷ்யத்யேநம் ஸந்தரோ வத்ஸலத்வாத்.

(30)

***—எம்பெருமான் அடியார்களோடு புரையறக் கலந்து பரிமாறும் குணவிசேஷத்தை
இந்த ச்லோகத்தாலும் மேல் ச்லோகத்தாலும் அநுபவிக்கிறார். "எக்குற்றவாள ரொது
பிற்ப் பேதியல்லவாக நின்றோர்" என்கிறபடியே எப்பேர்ப்பட்டவர்களா யிருந்தாலும்
"காதம் பலவும் திரிந்துழன்றேற்கு அங்கோர் நிழலில்லை நீருமில்லை, உன்பாத நிழலல்லால்
மற்றோருயிர்ப்பிடம் நானெங்கும் காண்கின்றிலேன் — திருமாலிருஞ்சோலை யெந்தாய்"
என்றநுஸந்தித்துத் திருவடி நிழலிலே யொதுங்கு மனவில், வாத்ஸல்ய மடியாகத் தாலும்
அவர்களோடொத்தவனா யிருந்து கலந்து பரிமாறுவானென்கிறாரிதில்.

யஜ்ஜாதீய: — தேவ மனுஷ்யாதி ஜாதிகளில் ஏதேனுமாகவுமாம்;
யாத்ருச: — ஒழுக்கத்தில் ஏதேனுமாகவுமாம்; யத்ஸ்வபாவ: — இயல்பு ஏதே னுமாகவுமாம்;
யோபிகோபி — இன்னுனியானென்றில்லை; எவனாகவுமாம்.
பாதச்சாயாம் ஸம்சரித: — திருவடி நிழலிலே யொதுங்கினாகவமையும்.
எநம் ஜநம் — இப்படிப்பட்ட பிராணியோடே,
ஸந்தர: — திருமாலிருஞ்சோலை யழகர்,
வத்ஸலத்வாத் — தம்முடைய வாத்ஸல்யமே பற்றாசாக

தஜ்ஜாதீயஸ்ஸந் தாத்ருசஸ்ஸந் தத்ஸ்வபாவஸ் ஸந் சலிஷ்யதி — ஜாத்யாசார ஸ்வபாவங்களில்
சிறிதும் வேற்றுமையின்றிக்கே ஒக்கக் கலந்து பரிமாறுகிறாயிற்று. எதிர்த்தலையிலுள்ள
ஜாத்யாசார ஸ்வபாவங்களில் பலவகைப்பட்ட தோஷங்கள் கிடக்க ஒக்கக் கலந்து பரிமா
றுகை அஸம்பாவிதமன்றோ வென்கிற சங்கைக்கு இடமறும்படி வத்ஸலத்வாத் என்கிறார்.
தோஷங்களை அகாதரிக்கைக்கடியான ஸ்நேஹ விசேஷ மிருக்கையாலே அஸம்பாவித
மொன்றுமில்லையென்க. கீழ் ச்லோகத்தில், அபராத ஸஹிஷ்ணுதா ரூபமான ஸுமா
குணத்தை யநுபவித்தார். இந்த ச்லோகத்தில், தோஷ போக்யதா ரூபமான வாத்
ஸல்யத்தை யநுபவித்தாராயிற்று. ... .. (30)

निहीनो जात्या वा भृशमकुशलैर्वा खचरितैः पुमान्वै यः कश्चिद्बहुतृणमपि स्यादगुणतः ।

भजन्तं तं पश्येद्भुजगतिना तुल्यमपि यो वनादिप्रस्थस्थस मम शरणं सुन्दरभुजः ॥ ३१ ॥

நிஹீநோ ஜாத்யா வா ப்ருசமகுசலைர்வா ஸ்வசரிதை:
புமார் வை ய: கச்சித் பஹுத்ருணமபி ஸ்யாதகுணத:
பஹந்தம் தம் பச்யேத் புஜகபதிநா துல்யமபி ய:
வநாத்ரிப்ரஸ்தஸ்தஸ் ஸ மம சரணம் ஸந்தரபுஜ:

(31)

***—இந்த ச்லோகத்தில் ஸமத்வமாகிற மஹாகுணத்தை யநுபவிக்கிறார். ஸமத்வ
மாகிறது — மந்தர்களையும் ஸர்வாத்மநா நிஹீர்க்களையும் மஹான்களோ டொக்கத்

ஸந்நத்யா ஸ்நாநத் ஸ்நமதே — * ப்ரணிபாத ப்ரதிகாரஸ் ஸம்ரம்போ ஹி மஹாத்மநாம் * என்று
காளிதாஸனும் சொன்னபடியே ப்ரணிபாதமாத்ரமே பற்றாசாக நொடிப் பொழுதில்
க்ஷமைக்கு இலக்காக்குகிறான். ஸ்ரீவைகுண்ட ஸ்தவத்திலுள்ள * யத் ப்ரம்ஹ கல்ப
நியுதாநுபவேபி * என்னும் ச்லோகம் இங்கே அநுஸந்தேயம். (29)

यजातीयो यादृशो यस्वभावः पादच्छायां संश्रितो योऽपि कोऽपि ।

तज्जातीयस्तादृशस्तस्वभावः शिल्प्यत्येनं सुन्दरो वत्सलत्वात् ॥ ३० ॥

யஜ்ஜாதீயோ யாத்ருசோ யத்ஸ்வபாவ:

பாதச்சாயாம் ஸம்ச்சரிதோ யோபி கோபி,

தஜ்ஜாதீயஸ் தாத்ருசஸ் தத்ஸ்வபாவ:

ச்லிஷ்யத்யேநம் ஸுந்தரோ வத்ஸலத்வாத்.

(30)

***—எம்பெருமான் அடியார்களோடு புரையறக் கலந்து பரிமாறும் குணவிசேஷத்தை
இந்த ச்லோகத்தாலும் மேல் ச்லோகத்தாலும் அநுபவிக்கிறார். “எக்குற்றவாள ரெது
பிற்ப் பேதியல்வாக நின்றோர்” என்கிறபடியே எப்பேர்ப்பட்டவர்களா யிருந்தாலும்
“காதம் பலவும் திரிந்துழன்றேற்கு அங்கோர் நிழலில்லை நீருமில்லை, உன்பாத நிழலல்லால்
மற்றோருயிர்ப்பிடம் நானெங்கும் காண்கின்றிலேன் — திருமாலிருஞ்சோலை யெந்தாய்”
என்ற நுஸந்தித்துத் திருவடி நிழலிலே யொதுங்கு மளவில், வாத்ஸல்ய மடியாகத் தாலும்
அவர்களோடொத்தவனா யிருந்து கலந்து பரிமாறுவானென்கிறாரிதில்.

யஜ்ஜாதீய: — தேவ மனுஷ்யாதி ஜாதிகளில் ஏதேனுமாகவுமாம்;

யாத்ருச: — ஒழுக்கத்தில் ஏதேனுமாகவுமாம்; யத்ஸ்வபாவ: — இயல்பு ஏதேனுமாகவுமாம்;

யோபிகோபி — இன்னானினை யானென்றில்லை; எவனாகவுமாம்.

பாதச்சாயாம் ஸம்ச்சரித: — திருவடி நிழலிலே யொதுங்கினாகவமையும்.

ஏநம் ஜநம் — இப்படிப்பட்ட பிராணியோடே,

ஸுந்தர: — திருமாலிருஞ்சோலை யழகர்.

வத்ஸலத்வாத் — தம்முடைய வாத்ஸல்யமே பற்றாசாக

தஜ்ஜாதீயஸ்ஸந் தாத்ருசஸ்ஸந் தத்ஸ்வபாவஸ் ஸந் ச்லிஷ்யதி — ஜாத்யாசார ஸ்வபாவங்களில்
சிறிதும் வேற்றுமையின்றிக்கே ஒக்கக் கலந்து பரிமாறுகொளையிற்று. எதிர்த்தலையிலுள்ள
ஜாத்யாசார ஸ்வபாவங்களில் பல்வகைப்பட்ட தோஷங்கள் கிடக்க ஒக்கக் கலந்து பரிமா
றுகை அஸம்பாவிதமன்றோ வென்கிற சங்கைக்கு இடமறும்படி வத்ஸலத்வாத் என்கிறார்.
தோஷங்களை அநாதரிக்கைக்கடியான ஸ்நேஹ விசேஷ மிருக்கையாலே அஸம்பாவித
மொன்றுமில்லையென்க. கீழ் ச்லோகத்தில், அபராத ஸஹிஷ்ணுதா ரூபமான ஸ்நமா
குணத்தை யநுபவித்தார். இந்த ச்லோகத்தில், தோஷ போக்யதா ரூபமான வாத்
ஸல்யத்தை யநுபவித்தாராயிற்று. ... .. (30)

निहीनो जात्या वा भृशमकुशलैर्वा स्वचरितैः पुमान्वै यः कश्चिद्वहुवृणमपि स्यादगुणतः ।

भजन्तं तं पश्येद्भुजगपतिना तुल्यमपि यो वनाद्रिप्रस्थस्थस मम शरणं सुन्दरभुजः ॥ ३१ ॥

நிஹீனோ ஜாத்யா வா ப்ருசமகுசலைர்வா ஸ்வசரிதை:

புமாந் வை ய: கச்சித் பஹுத்ருணமபி ஸ்யாதகுணத:,

பஹந்தம் தம் பச்யேத் புஜகபதிநா துல்யமபி ய:

வநாத்ரிப்ரஸ்தஸ்தஸ் ஸ மம சரணம் ஸுந்தரபுஜ:.

(31)

*** — இந்த ச்லோகத்தில் ஸமத்வமாகிற மஹாகுணத்தை யநுபவிக்கிறார். ஸமத்வ
மாகிறது — மந்தர்களையும் ஸர்வாத்மநா நிஹிநர்களையும் மஹான்களோ டொக்கத்

திருவுள்ளம் பற்றுதல். இன்று ஆசிரயித்த நித்யஸம்ஸாரிகளில் கடைகெட்டவொருவனையும் திருவடி திருவனந்தாழ்வான் முதலானோரோடொக்கத் திருவுள்ளம் பற்றுகையாகிற மஹா குணத்தைக் கொண்டாடுகிறார்.

ய: கச்சித் புமார் — பெயரிட்டுச் சொல்ல வொண்ணாதானொருவன் எவனாகிலுமாகவுமாம்;

ஜாத்யா வா ப்ருசம் நிஹீந: — ஜாதியினால் தண்ணியனாகவுமாம்;

அகுசலை: ஸ்வசரிதைர் வா ப்ருசம் நிஹீந: — தீய நடத்தைகளினால் தண்ணியனாகவுமாம்.

அகுணத: பஹுத்ருணமபி ஸ்யாத் — ஒரு குணமும்மில்லாமையற்றித் த்ருணப்ராயனாகவுமாம்.

ஆக இங்ஙனே ஸர்வாத்மநா தண்ணியனாயிருந்தானே லும்

பஜந்தம் தம் புஜகபதிநா துல்யமபி ய: பச்யேத் — பகவத் பஜநம் என்கிறவொரு குணம் அவ னிடத்தில் வாய்க்குமாகில், அன் ன வனை ஆதிசேஷஸூரோடொக்கவும் கடாக்கித்தருளா நின்றான் யாவன்;

ஸ: வநாத்ரி ப்ரஸ்தஸ்த: ஸுந்தரபுஜ: மம சரணம் — திருமாலிருஞ்சோலை மலையடிவாரந்தன்னி லுறையும் அந்த ஸுந்தரத் தோளுடையான் எனக்குப் புகல்.

ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் கடற்கரையிலே வந்து சரணம் புகுந்தபோது அவனது ஈர்க்கை யாலே குளிரத் தழுவி அங்கீகரித்த போது பெருமானருளிச் செய்த வார்த்தை — (கம்பர்) “குகனோடுமைவராணாம் முன்பு, பிங்குன்று குழ்வான் மகனோடுமறுவராணாம், எம்முழை யன்பின்வந்த அகனமர்காதலைய! நின்னோடு மெழுவராணாம்” என்பது. இப்படி வேடனை யும் குரங்கையும் அக்களையும் தம்பிமாராகக் கொள்ளுமியல்வினான எம்பெருமானுக்கு இது அஸம்பாவிதமன்றிறே. [பஹுத்ருணம் — अरूपम्याथ बहुप्रत्यय: ।] ... (31)

एकैकमङ्गलगुणानुभवाभिनन्दमीदृक्स्त्रिवयानिति च सुन्दरदोष्णि कृष्णे ।

ते ये शतंस्त्रिविति नियन्तुमनाश्श्रुतिर्है नैवैष वाञ्छनसगोचर इत्युदाह ॥ ३२ ॥

ஏகைகமங்கல குணநுபவாபிநந்தம்

சத்ருக் த்வியாநிதி ச ஸுந்தரதோஷ்ணி க்ருஷ்ணே,

தேயே சதந்த்விதி நியந்துமநா: ச்ருதிர் ஹை

நைவைஷ வான்மநஸ கோசர இத்யுதாஹ.

(32)

***—கீழ் ஒவ்வொரு ச்லோகத்தாலும் ஒவ்வொரு திருக்குணத்தைப் பேசிய நுபவித்து வந்தார். வேத புருஷன் தானும் *யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே. அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ* என்று மீண்டபடியை யெடுத்துக் காட்டுகிற முகத்தாலே தாமும் மீளவேண்டும்படியை முதலிக்கிறார் இந்த ச்லோகத்தில். ஸ்ரீவைகுண்ட ஸ்தவத்தில் (51) *தரய்யத்யதா தவ யுவத்வமுதகர் குணௌகை: என்று தொடங்கியுள்ள ச்லோகமும் இந்த ச்லோகமும் பெரும் பாலும் பொருளொற்றுமை கொண்டிருக்கும். இரண்டுக்கும் “நைவைஷ வான்மநஸ கோசர இத்யுதாஹ” என்பதே நான்காவது பாதமாக அமைந்திருக்கும்படி காணத்தக்கது.

ஸுந்தரதோஷ்ணி க்ருஷ்ணே — அஸங்க்யேய கல்யாண குணகண நிதியான சுந்தரத்தோ ளுடையான் பக்கலிலே.

ஏகைகமங்கல குணநுபவ அபிநந்தம் — ஒவ்வொரு திருக்கல்யாண குணத்தையு மநுபவிப்பத னுலுண்டாகு மானந்தத்தை,

திருவுள்ளம் பற்றுதல். இன்று ஆச்ரயித்த நித்யஸம்ஸாரிகளில் கடைகெட்டவொருவனையும் திருவடி திருவனந்தாழ்வான் முதலானாரோடொக்கத் திருவுள்ளம் பற்றுகையாகிற மஹா குணத்தைக் கொண்டாடுகிறார்.

ய: கச்சித் புமார் — பெயரிட்டுச் சொல்ல வொண்ணாதானொருவன் எவனாகிலுமாகவுமாம்;

ஜாத்யா வா ப்ருசம் நிஹீ: — ஜாதியினால் தண்ணியனாகவுமாம்;

அகுசலை: ஸ்வசரிதைரீ வா ப்ருசம் நிஹீ: — தீய நடத்தைகளினால் தண்ணியனாகவுமாம்.

அகுணத: பஹுத்ருணமபி ஸ்யாத் — ஒரு குணமூழில்லாமையற்றித் த்ருணப்ராயனாகவுமாம்.

ஆக இங்ஙனே ஸர்வாத்மநா தண்ணியனாயிருந்தானே லும்

பஹுதம் தம் புஜகபதிநா துல்யமபி ய: பச்யேத் — பகவத் பஹுதம் என்கிறவொரு குணம் அவ னிடத்தில் வாய்க்குமாகில், அன் ன வனை ஆநிசேஷஸூத்ரோடொக்கவும் கடாக்கித்தருளா நின்றான் யாவன்;

ஸ: வநாத்ரி ப்ரஸ்தஸ்த: ஸுந்தரபஹு: மம சரணம் — திருமாலிருஞ்சோலை மலையடிவாரத்தன்னி லுறையும் அந்த ஸுந்தரத் தோளுடையான் எனக்குப் புகல்.

ஸ்ரீவிபிஷ்ணுநாழ்வான் கடற்கரையிலே வந்து சரணம் புகுந்தபோது அவனது சாக்கை யாலே குளிரத் தழுவி அங்கேகரித்த போது பெருமானருளிச் செய்த வார்த்தை — (கம்பர்) “குகனோடுமைவரானேம் முன்பு, பிங்குன்று சூழ்வான் மகனோடுமறுவரானேம். எம்முழை யன்பின்வந்த அகனமார்காதலையி லின்றனோடு மெழுவரானேம்” என்பது. இப்படி வேடனை யும் குரங்கையும் அக்கனையும் தம்பிமாராகக் கொள்ளுமியல்வினனான். எம்பெருமானுக்கு இது அஸம்பாவிதமன்றிறே. [பஹுத்ருணம் — अल्पौषम्याधि बहुप्रसयः।] ... (31)

एकैकमङ्गलगुणानुभवाभिनन्दमीदृक्त्वियानिति च सुन्दरदोषिणि कृष्णे ।

ते ये शतंत्विति निवन्तुमनाश्श्रुतिर्है नैवैष वाञ्छनसगोचर इत्युदाह ॥ ३२ ॥

ஏகைகமங்கல குணனுபவாபிநந்தம்

சத்ருக் தீவியாநிதி ச ஸுந்தரதோஷ்ணி க்ருஷ்ணே,

தேயே சதந்த்விதி நியந்தாமநா: ச்ருதிர் ஹை

நைவைஷ வான்மநஸ கோசர இத்யுதாஹ.

(32)

***-- கீழ் ஒவ்வொரு ச்லோகத்தாலும் ஒவ்வொரு திருக்குணத்தைப் பேசிய நுபவித்து வந்தார். வேத புருஷன் தானும் “யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே. அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ” என்று மீண்டபடியை யெடுத்துக் காட்டுகிற முகத்தாலே தானும் மீளவேண்டும்படியை முதலிக்கிறார் இந்த ச்லோகத்தில். ஸ்ரீவைகுண்ட ஸ்தவத்தில் (51) “தரய்யத்யதா தவ யுவத்வஜகை: குணௌகை:” என்று தொடங்கியுள்ள ச்லோகமும் இந்த ச்லோகமும் பெரும் பாலும் பொருளெர்ற்றுமை கொண்டிருக்கும். இரண்டுக்கும் “நைவைஷ வான்மநஸ கோசர இத்யுதாஹ” என்பதே நான்காவது பாதமாக அமைந்திருக்கும்படி காணத்தக்கது.

ஸுந்தரதோஷ்ணி க்ருஷ்ணே — அஸங்க்யேய கல்யாண குணகண நிதியான சுந்தரத்தோ ளுடையான் பக்கலிலே.

ஏகைகமங்கல குணனுபவ அபிநந்தம் — ஒவ்வொரு திருக்கல்யாண குணத்தையு மநுபவிப்பத னுண்டாகு மானந்தத்தை,

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

சத்ருக் இயாநிதி நியந்துமநா: ச்ருதிஸ்து: — இப்படிப்பட்டதென்றும் இவ்வள விற்தென்றும் பரிச்சேதிக்கப் புகுந்த வேதமோவென்றால்

ஏஷ: வாங்மநஸ கோசரோ நைவ இதி உதாஹ — இது வாக்குக்கும் மநஸ்ஸுக்கும் எட்டவே மாட்டாததென்று சொல்லித் தலைக்கட்டிற்று.

ஸ்தோத்ர ரத்னத்தில் * உபர்யுபர்யப்ஜபுவோபி * என்கிற ச்லோகத்தின் வியாக்கியா னத்திலும் பூரீரங்கராஜஸ்தவ உத்தரசதகத்தில் * மர்த்யோத்தாயம் விரிஞ்சாவதிகம் * என்கிற ச்லோகத்தின் வியாக்கியானத்திலும் ஆனந்தவல்லியின் ப்ரக்ரியையை விரிய வுரைத்தோம். அங்கே கண்டுகொள்வது. ... (32)

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

अज्ञपादमरविन्दलोचनं पद्मपाणितलमञ्जनप्रभम् ।

सुन्दरोरुभुजमिन्दिरापतिं वन्दिषीय वरदं वनाद्रिगम् ॥ ३३ ॥

அப்ஜபாதமரவிந்த லோசனம் பத்மபாணிதலமஞ்ஜநப்ரபம்.

ஸுந்தரோருபுஜ மிந்திராபதிம் வந்திஷீய வரதம் வநாத்ரிகம்,

(33)

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

***— திருக்கல்யாண் குணநுபவத்திலிருந்து திவ்ய மங்கள விக்ரஹ ஸௌந்தர்ய லாவண்யாநுபவத்தில் தோள்மாற நினைத்து, அதற்கு அடியிடுவதாயிற்று இந்த ச்லோகம். இதில் அப்ஜமென்றும் அரவிந்தமென்றும் பத்மமென்றும் பதபேதமே யொழிய அர்த்த பேதமில்லை. திருநெடுந்தாண்டகத்தில் 'கைவண்ணந் தாமரை. வாய்கமலம் போலும்; கண்ணிணையு மரவிந்தம்' என்றருளிச் செய்த கட்டளையிலே இது அருளிச் செய்கிறபடி. 'செந்தாமரைத் தடங்கண் செங்கனிவாய் செங்கமலம் செந்தாமரை யடிக்கள்' என்று ஒரு சொல்லையே யிட்டுச் சொல்வதுமுண்டு; தாமரை கமலம் அரவிந்தம் என்று வெவ்வேறு சொற்களை யிட்டுச் சொல்வதுமுண்டு. அநுபவ ரஸிகர்களின்படி ஒரோ வகையாயிருக்கு மிதே. எங்ஙனே சொல்லிலும் 'கட்டுரைக்கில் தாமரை நின்கண்பாதம் கையொவ்வா' என்று நம்மாழ்வாரருளிச்செய்தபடியே ஒவ்வாதபடியன்றோ இருப்பது; இந்த ஸ்தவந் தன்னிலும் மேலே * அப்ஜம் நு கதம் நிதர்சநம் * என்றருளிச் செய்கிறாரே. அப்படியிருந்தும் உபமானங்களை யிட்டு அநுபவிப்பது ஏனெனில்; ஏதோ வொருவிதமாக வருணித்துப் போதைப்போக்கவேண்டுமே, வாளாவிருக்க முடியாதே. அதைப்போலிருக்கும் இத்தைப் போலிருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதும் ஒரு போது போக்காயிருக்குமிதே.

அப்ஜபாதம் — செந்தாமரை போன்ற திருவடிகளையுடையவன்.

அரவிந்தலோசனம் — * அரவிந்தம் போன்று கீண்ட கண்ணான்.

பத்மபாணிதலம்—பற்பமென்னலாம்படியான திருக்கைத் தலமுடையவன். பத்மத்தைப் பாணி தலத்திலேயுடையவனென்னவுமாம்; அப்போது பத்மமென்றது பத்ம ரேகையைச் சொன்னபடி. பத்மத்தைக் கையிலே தரித்து ஸைவ ஸாதிப்பதுமுண்டு; அதைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். திருமங்கையாழ்வார் அட்டபுகரப் பதிகத்தில் (2—8—3) * செம்பொனிலங்கு.....ஒண்மலர்பற்றி * என்றருளிச் செய்தது காண்க.

அஞ்ஜநப்ரபம் — * மைப்படி மேனியிதே, * அஞ்சன வண்ணனை என்றும், * அஞ்சனம் புரையுந் திருவுருவனை * என்றும் ஆழ்வார்கள் வாய்வெருவும் திருமேனியிதே.

ஸுந்தர உரு புஜம் — அழகிய வாய் கீண்டவையான திருத்தோள்களையுடையவன்.

இந்திராபதிம் — * திருமகளார் தனிக்கேள்வன். Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

தருக் இயாதி நியந்துமநா: ச்ருதிஸ்து: — இப்படிப்பட்டதென்றும் இவ்வளவிற்கென்றும் பரிச்சேதிக்கப் புகுந்த வேதமோவென்றால்

ஏஷ: வாங்மநஸ கோசரோ ணவ இதி உதாஹ — இது வாக்குக்கும் மநஸ்ஸுக்கும் எட்டவே மாட்டாததென்று சொல்லித் தலைக்கட்டிற்று.

ஸ்தோத்ர ரத்னத்தில் * உபர்யுபர்யப்ஜபுவோபி * என்கிற ச்லோகத்தின் வியாக்கியா னத்திலும் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ உத்தராசதகத்தில் * மர்த்யோத்தாயம் விரிஞ்சாவதிகம் * என்கிற ச்லோகத்தின் வியாக்கியானத்திலும் ஆனந்தவல்லியின் ப்ரக்ரியையை விரிய வுரைத்தோம். அங்கே கண்டுகொள்வது. ... (32)

अजपादमरविन्दलोचनं पद्मपाणितलमञ्जनप्रभम् ।

सुन्दरोरुमुजमिन्दिरापति वन्दिषीय वरदं वनाद्रिगम् ॥ ३३ ॥

அப்ஜபாதமரவிரித லோசனம் பத்மபாணிதலமஞ்ஜனப்ரபம்.

ஸுந்தரோருமுஜ மிந்திராபதிம் வந்நிஷீய வரதம் வநாத்ரிகம்,

(33)

***— திருக்கல்யாண் குணநுபவத்திலிருந்து திவ்ய மங்கள விக்ரஹ ஸௌந்தர்ய லாவண்யாநுபவத்தில் தோள்மாற நினைத்து, அதற்கு அடியிடுவதாயிற்று இந்த ச்லோகம். இதில் அப்ஜமென்றும் அரவிந்தமென்றும் பத்மமென்றும் பதபேதமே யொழிய அர்த்த பேதமில்லை. திருநெடுந்தாண்டகத்தில் 'கைவண்ணந் தாமரை. வாய்கமலம் போலும்; கண்ணிணையு மரவிந்தம்' என்றருளிச் செய்த கட்டளையிலே இது அருளிச் செய்கிறபடி. "செந்தாமரைத் தடங்கண் செங்கனிவாய் செங்கமலம் செந்தாமரை யடிக்கள்" என்று ஒரு சொல்லையே யிட்டுச் சொல்வதுமுண்டு; தாமரை கமலம் அரவிந்தம் என்று வெவ்வேறு சொற்களை யிட்டுச் சொல்வதுமுண்டு. அநுபவ ரஸிகர்களின்படி ஒரோ வகையாயிருக்கு மிறே. எங்ஙனே சொல்லிலும் "கட்டுரைக்கில் தாமரை நின்கண்பாதம் கையொவ்வா" என்று நம்மாழ்வாரருளிச்செய்தபடியே ஒவ்வாதபடியன்றோ இருப்பது; இந்த ஸ்தவந் தன்னிலும் மேலே * அப்ஜம் று கதம் நிதர்சனம் * என்றருளிச் செய்கிறாரே. அப்படியிருந்தும் உபமானங்களையிட்டு அநுபவிப்பது ஏனெனில்; ஏதோ வொருவிதமாக வருணித்துப் போதைப்போக்கவேண்டுமே, வாளாவிருக்க முடியாதே. அதைப்போலிருக்கும் இத்தைப் போலிருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதும் ஒரு போது போக்காயிருக்குமிறே.

அப்ஜபாதம் — செந்தாமரை போன்ற திருவடிகளையுடையவன்.

அரவிந்தலோசனம் — * அரவிந்தம் போன்று ண்ட கண்ணான்.

பத்மபாணிதலம்—பற்ப்மென்னலாம்படியான திருக்கைத் தலமுடையவன், பத்மத்தைப் பாணி தலத்திலேயுடையவனென்னவுமாம்; அப்போது பத்மமென்றது பத்ம ரேகையைச் சொன்னபடி. பத்மத்தைக் கையிலே தரித்து ஸைவ ஸாதிப்பதுமுண்டு; அதைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். திருமங்கையாழ்வார் அட்டபுகரப் பதிகத்தில் (2—8—8)

* செம்பொனிலங்கு.....ஒண்மலர்பற்றி * என்றருளிச் செய்தது காண்க.

அஞ்ஜப்ரபம் — * மைப்படி மேனியிறே, * அஞ்சன வண்ணனை என்றும், * அஞ்சனம் புரையுந் திருவுருவனை * என்றும் ஆழ்வார்கள் வாய்வெருவும் திருமேனியிறே.

ஸுந்தர உரு புஜம் — அழகிய வாய் ண்டலையான திருத்தோள்களையுடையவன்.

இந்திராபதிம் — * திருமகளார் தனிக்கேள்வன்.

வநாத்ரிகம் வரதம் வந்திஷ்ய — ஹஸ்திகிரியிலே யெழுந்தருளி நிற்கிற வரதன் வநாத்ரிகிலே
ஸைவை ஸாதித்தருளுகிறான் போலும். ஆழ்வார்கள் * நாவாயுளர்களை நறையூரில் கண்
டேனே * என்றும், * தேன்கொண்ட சாரல் திருவேங்கடத்தானே நான் சென்று நாடி
நறையூரில் கண்டேனே * என்றும், * நின்றவூர் நித்திலத்தைக் கண்டது நான் கடன்மல்கைத்
தலசயனத்தே * என்றும், ஓரிடத்தெம்பெருமானை மற்றோரிடத்தே காணப்பெற்றதாக
அருளிச் செய்வதுண்டே; அதுபோல, ஆக, ஸர்வாங்க ஸுந்தரான வரதனை வநாத்ரி
யிலே ஸைவிக்கக் கடவேனென்றாயிற்று. ... .. (33)

कनकमरतकाञ्जनद्रवाणां मथनसमुत्थितसारमेहनोत्थम् ।

जयति किमपि रूपमस्य तेजो वनगिरिनन्दनधुन्दरोरुवाहोः ॥ ३४ ॥

கனகமரதகாஞ்ஜநத்ரவாணாம்
மதநஸமுத்தித ஸாரமேலநோத்தம்,
ஜயதி கிமபி ரூபமஸ்ய தேஜ:
வநகிரிநந்தந ஸுந்தரோருபாஹோ:.

(34)

அழகருடைய திவ்யமங்கள் விக்ரஹ லாவண்யத்தில் ஈடுபட்டுப் பேசுகிறார். [அஸ்ய வநகிரி
நந்தநஸுந்தரோருபாஹோ: கிமபி ரூபம் தேஜ: ஜயதி] திருமாலிருஞ்சோலைமலையிலே, உகந்த
வந்தித்திக்குற இந்த சுந்தரத்தோளுடையா னுடைய பரமவிலக்ஷணமான தேஜஸ்ஸு விளங்க
நின்றது. (கிமபி ரூபம்) என்பதை இரண்டு பதமாகக் கொள்ளுகையன்றிக்கே ஸமஸ்தமான
ஒரே பதமாகக்கொள்ளத் தகும்; அநிர்வசநீயமான ரூபத்தையுடைய வென்றபடி—அன்றிக்கே
வ்யஸ்தபதமாகவே கொண்டு 'தேஜ: கிமபி ரூபம் ஜயதி' — தேஜோமயமான ஒருருவம்
திகழ்கின்றது என்று முரைக்கலாம். அது எப்படிப்பட்ட தென்னில்: [கனகமரதகாஞ்ஜநத்ர
வாணாம் மதநஸமுத்திதஸார மேலநோத்தம்] கனகம், மரகதம், அஞ்ஜளம் இவற்றையருக்கி
அந்த த்ரவத்தைத் தனித்தனியே மதனம் பண்ணி, அதை வடிக்கட்டி ஒன்று சேர்த்தாற்
போன்றுள்ளதாம் அழகருடைய திருவுருவம். முதல் பாதத்தின் முடிவிலுள்ள த்ரவபத
கனகம் முதலிய மூன்றிலும் அவ்யயிக்கக் கடவது. கனகத்ரவம், மரகத்ரவம், அஞ்ஜ
த்ரவம் ஆகிய இம்மூன்று த்ரவங்களையும் என்றபடி. இவற்றை மதனம் பண்ணுகையாவது—
புடம் போடுகை: அநந்தரம் வெளிநு கழித்து ஸாரத்தைத் திரட்டும்படியாகும். அப்படி
திரட்டின ஸாரங்களை ஒன்று கூட்டியதனால் இந்த திவ்ய மங்கள் விக்ரஹ லாவண்யமுண்டா
யிற்றென்று சமத்காரமாக வருளிச் செய்தபடி. மூன்று தாழியிலே தயிரை நிறைத்துக்
கடைந்தால் அவற்றின் ஸாரமான வெண்ணெய் திரளுமாப்போலே, கனகத்ரவ மரகத்ரவ
அஞ்ஜநத்ரவங்களை மூன்று பாத்திரங்களிலே நிறைத்துக் கடைந்தால் அவற்றில் நின்று
ஸாராம்சங்கள் தோன்றுமே; அவற்றின் கூட்டரவே அழகர் திருமேனியாகக் கொள்ளத்
தக்கது.

किंनु स्वयं स्वात्मविभूषणं भवन्नसावलङ्कार इतीरितो जनैः ।

वर्धिष्णुवालदुमषण्डमण्डितं वनाचलं वा परितः प्रसादयन् ॥ ३५ ॥

கிம் நு ஸ்வயம் ஸ்வாத்மவிபூஷணம் பவந்
அஸாவலங்கார இதிரிதோ ஜநை:
வர்த்திஷ்ணுபாலத்ருமஷண்டமண்டிதம்
வநாசலம் வா பரித: ப்ரஸாதயந்.

(35)

திருமாலிருஞ்சோலை யழகர்க்கு அலங்காரனென்றொரு திருநாமமுண்டு; பெரியாழ்வார்
திருமொழியில் * பலபல நாழஞ்சொல்லிப் பழித்த சிசுபாலன்றனை அலைவலைமை தவிர்த்த

வநாத்ரிகம் வரதம் வந்திஷ்ய — ஹஸ்திகிரியிலே யெழுந்தருளி நிற்கிற வரதன் வநாத்ரிகிலே
ஸேவை ஸாதித்தருளுகிறான் போலும். ஆழ்வார்கள் * நாவாயுளானை நறையூரில் கண்
டேனே * என்றும், * தேன்கொண்ட சாரல் திருவேங்கடத்தானை நான் சென்று நீரடி
நறையூரில் கண்டேனே * என்றும், * நின்றவூர் நித்திலத்தைக் கண்டது நான் கடன்மல்லைத்
தலசயனத்தே * என்றும், ஒரிடத்தெம்பெருமானை மற்றொரிடத்தே காணப்பெற்றதாக
அருளிச் செய்வதுண்டே; அதுபோல. ஆக, ஸர்வரங்க ஸுந்தரான வரதனை வநாத்ரி
யிலே ஸேவிக்கக் கடவேண்டுமென்றாயிற்று. ... .. (33)

कनकमरतकाञ्जनद्रवाणां मथनसमुत्थितसारमेलनोत्थम् ।

जयति किमपि रूपमस्य तेजो वनगिरिन्नन्दनधुन्दरोरुवाहोः ॥ ३४ ॥

கனகமரதகாஞ்ஜநத்ரவாணாம்
மதநஸமுத்தித ஸாரமேலநோத்தம்,
ஜயதி கிமபி ரூபம்ஸ்ய தேஜ:
வநகிரிநந்தந ஸுந்தரோருபாஹோ:.

(34)

அழகருடைய நிவ்யமங்கள் விக்ரஹ லாவண்யத்தில் ஈடுபட்டுப் பேசுகிறார். [அஸ்ய வநகிரி
நந்தநஸுந்தரோருபாஹோ: கிமபி ரூபம் தேஜ: ஜயதி] திருமாலிருஞ்சோலைமலையிலே, உகந்த
வந்தித்திற இந்த சுந்தரத்தோளுடையா னுடைய பரமவிலக்ஷணமான தேஜஸ்ஸு விளங்க
நின்றது. (கிமபி ரூபம்) என்பதை இரண்டு பதமாகக் கொள்ளுகையன் றிக்கே ஸமஸ்தமான
ஒரே பதமாகக்கொள்ளத் தகும்; அநிர்வசரீயமான ரூபத்தையுடைய வென்றபடி—அந் றிக்கே
வ்யஸ்தபதமாகவே கொண்டு 'தேஜ: கிமபி ரூபம் ஜயதி' — தேஜோமயமான ஒருருவம்
திகழ்கின்றது என்று முரைக்கலாம். அது எப்படிப்பட்ட தென்னில்: [கனக மரதகாஞ்ஜநத்
வாணாம் மதநஸமுத்திதஸார மேலநோத்தம்] கனகம், மரகதம், அஞ்ஜளம் இவற்றையருக்கி
அந்த த்ரவத்தைத் தனித்தனியே மதனம் பண்ணி, அதை வடிக்கட்டி ஒன்று சேர்த்தாந்
போன்றுள்ளதாம் அழகருடைய திருவுருவம். முதல் பாதத்தின் முடிவிலுள்ள த்ரவபத்.
கனகம் முதலிய மூன்றிலும் அவ்யிக்கக் கடவது. கனகத்ரவம், மரகத்ரவம், அஞ்ஜ
த்ரவம் ஆகிய இம்மூன்று த்ரவங்களையும் என்றபடி. இவற்றை மதனம் பண்ணுகையாவது.
புடம் போடுகை: அநந்தரம் வெளிநு கழித்து ஸாரத்தைத் திரட்டும்படியாகும். அப்படி
திரட்டின ஸாரங்களை ஒன்று கூட்டியதனால் இந்த நிவ்ய மங்கள் விக்ரஹ லாவண்யமுண்டா
யிற்றென்று சமத்காரமாக வருளிச் செய்தபடி. மூன்று தாழியிலே தயிரை நிறைத்துக்
கடைந்தால் அவற்றின் ஸாரமான வெண்ணெய் திரளுமாப்போலே, கனகத்ரவ மரகத்ரவ
அஞ்ஜநத்ரவங்களை மூன்று பாத்திரங்களிலே நிறைத்துக் கடைந்தால் அவற்றில் நின்று
ஸாராம்சங்கள் தோன்றுமே; அவற்றின் கூட்டரவே அழகர் திருமேனியாகக் கொள்ளத்
தக்கது.

किन्तु स्वयं स्वात्मविभूषणं भवन्नसावलङ्कार इतीरितो जनैः ।

वर्धिष्णुवालदुमषण्डमण्डितं वनाचलं वा परितः प्रसादयन् ॥ ३५ ॥

கிம் நு ஸ்வயம் ஸ்வாத்மவிபூஷணம் பவந்
அஸாவலங்கார இந்ரிதோ ஜனா:,
வர்த்திஷ்ணுபாலத்ருமஷண்டமண்டிதம்
வநாசலம் வா பரித: ப்ரஸாதயந்.

(35)

திருமாலிருஞ்சோலை யழகர்க்கு அலங்காரனென்றொரு திருநாமமுண்டு; பெரியாழ்வார்
திருமொழியில் * பலபல நாமஞ்சோல்லிப் பழித்த சிகபாலன்றன்னை அலைவலைமை தவிர்த்த

அழகன் அலங்காரன் மலை — திருமாலிருஞ்சோலையதே * என்ற பாசுரத்தில் இத்திருநாம அருளிச் செய்யப்பட்டிரா நின்றது. இத்திருநாமம் இப்பெருமானுக்கு எங்ஙனே வந்த தென்று ஆராய்ச்சி செய்யப் புகுந்து இரண்டு வகையான உல்லேகங்களை வெளியிடுகிறார் இந்த ச்லோகத்தில்,

அஸௌ ஜநை: அலங்கார இதி ஈரித: — இவ்வழகப்பிரானார் உலகத்தவர்களால் அலங்கார ரென்று வழங்கப்படுகிறார்; இதற்குக் காரணமெதுவா யிருக்குமென்று பார்க்குமளவில், சிம் நு ஸ்வயம் ஸ்வாத்மவிபூஷணம் பவந் — ஆபரணதிகளால் அழகு பெற வேண்டாதே தனக்குத் தானே அலங்காரமாயிருப்பதுபற்றி — என்னலாமோ? அன்றிக்கே,

வர்த்திஷ்ணுபாலத்ருமஷண்டமண்டிதம் வநாசலம் பரித: ப்ரஸாதயந் வா — * வளரிளம்பொழில் குழ் மாலிருஞ்சோலையைச் சுற்றிலும் அலங்கரிப்பதுபற்றி என்னலாமோ? வரதராஜ ஸ்தவத்தில் * கர்ணிகா தவ கரிச | கிமேஷா * என்னும் ச்லோகத்திலுள்ள உல்லேகங்களை இங்கு ஒரு புடை இதற்குப் போலியாக நினைப்பது. ஸ்வயம் ஸ்வாத்ம விபூஷணமா யிருப்பது பற்றியும் வநகிரி விபூஷணமா யிருப்பது பற்றியும் அலங்காரனென்று திருநாம மாயிற்றென்பது பரமதாற்பரியம்.

நம்மாழ்வார் * கிளரொளி யினமையில் * வளரிளம் பொழில்குழ் மாலிருஞ்சோலை * என்றருளிச் செய்ததை * வர்த்திஷ்ணுபாலத்ருமஷண்டமண்டிதம் வநாசலம் * என்று மொழி பெயர்த்தபடி. (35)

सुखस्पर्शैर्नित्यैः कुसुमसुकुमाराङ्गसुखदैः सुसौगन्धैर्दिव्याभरणगणदिव्यायुधगणैः ।

अलङ्कार्यैस्सर्वैर्निगदितमलङ्कार इति यस्समाख्यानं घृते स वनमिरिनाशोऽस्तु शरणम् ॥ ३६ ॥

ஸுகஸ்பர்சைர் நித்யை: குஸுமஸுகுமாராங்க ஸுகதை:

ஸுஸௌகந்த்யைர் திவ்யாபரணகண திவ்யாயுத கணை,

அலங்கார்யைஸ் ஸர்வைர் நிகதிதமலங்கார இதி ய:

ஸமாக்க்யாதம் தத்தே ஸ வநகிரிநாதோஸ்து சரணம். (36)

அழகருக்கு அலங்காரனென்னுந் திருநாமம் எதுபற்றி? என்று விதர்க்கமாய்ச் சென்றது கீழ் ச்லோகம்; நிஷ்கர்ஷமாய்ச் செல்லுகிறது இந்த ச்லோகம். கிரீட மகுட குடாவதம்ஸாதி திவ்யாபரணங்களாலும் ஸுதர்சன பாஞ்சஜந்யாதி திவ்யாயுதங்களாலும் அலங்காரம் பெற்றிருப்பதனாலே அலங்காரனென்று ஓதப்படுகிறானாயிற்று; அன்னவனே நமக்குத் தஞ்சம் — என்கிறார். அந்த திவ்யாபரணங்களும் திவ்யாயுதங்களும் எப்படிப் பட்டவை யென்ன;

ஸுகஸ்பர்சை: — சரணாகதிகத்யத்தில் ஆபரண சூர்ணையிலே “நிரதிசய ஸுகஸ்பர்ச” இத் யாதியாக அருளிச் செய்தபடியே மெத்தென்றிருக்குமவை.

குஸுமஸுகுமாராங்கஸுகதை: — புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரங்களான பாதாநிகேசாந்த அவய வங்களுக்குக் கருமுகை மாலைபோலே இனிமையைத் தரும்படியானவை.

ஸுஸௌகந்த்யை: — லோக விலக்ஷணமான திவ்ய பரிமளம் பொருந்தியவை.

அலங்கார்யை: — திருமேனிக்கு சோபாவஹங்களாயிருக்குமவை. ஆக இப்படிப்பட்ட;

ஸர்வை: திவ்யாபரணகண திவ்யாயுதகணை: — ஸகல திவ்யாபரணங்களாலும் ஸகல திவ்யா யுதகணங்களாலும்,

அழகன் அலங்காரன் மலை — திருமாலிருஞ்சோலையதே * என்ற பாசுரத்தில் இத்திருநாம அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இத்திருநாமம் இப்பெருமானுக்கு எங்ஙனே வந்த தென்று ஆராய்ச்சி செய்யப் புகுந்து இரண்டு வகையான உல்லேகங்களை வெளியிடுகிறார் இந்தச் ச்லோகத்தில்,

அஸௌ ஜநை: அலங்கார இநி ரித: — இவ்வழகப்பிரானார் உலகத்தவர்களால் அலங்கார ரென்று வழங்கப்படுகிறார்; இதற்குக் காரணமெதுவா யிருக்குமென்று பார்க்குமளவில், கிம் நு ஸ்வயம் ஸ்வாத்மவிபூஷணம் பவந் — ஆபரணதிகளால் அழகு பெற வேண்டாதே தனக்குத் தானே அலங்காரமாயிருப்பதுபற்றி — என்னலாமோ? அன்றிக்கே

வர்த்திஷ்ணுபாலத்ருமஷண்டமண்டிதம் வநாசலம் பரித: ப்ரஸாதயந் வா — * வளரிளம்பொழில் குழ் மாலிருஞ்சோலையைச் சுற்றிலும் அலங்கரிப்பதுபற்றி என்னலாமோ? வரதராத ஸ்தவத்தில் * கர்ணிகா தவ கரிச | கிமேஷா * என்னும் ச்லோகத்திலுள்ள உல்லேகங்களை இங்கு ஒரு புடை இதற்குப் போலியாக நினைப்பது. ஸ்வயம் ஸ்வாத்ம விபூஷணமா யிருப்பது பற்றியும் வாகிரி விபூஷணமா யிருப்பது பற்றியும் அலங்காரனென்று திருநாம மாயிற்றென்பது பரமதாற்பரியம்.

நம்மாழ்வார் * கிளரொளி யினமையிற் * வளரிளம் பொழில் குழ் மாலிருஞ்சோலை * ான்றருளிச் செய்ததை * வர்த்திஷ்ணுபாலத்ருமஷண்டமண்டிதம் வநாசலம் * என்று மொழி பெயர்த்தபடி. (85)

सुखस्पर्शैर्नित्यैः कुसुमसुकुमाराङ्गसुखदैः सुसौगन्धैर्विव्यामरणगणदिव्यायुधगणैः ।

अलङ्घ्यैस्सर्वैर्निगदितमलङ्कार इति यस्समाख्यानं घटे स वनमिरिनाशोऽस्तु शरणम् ॥ ३६ ॥

ஸுக்ஸ்பர்சைர் நித்யை: குஸுமஸுகுமாராங்க ஸுகதை: — அலங்காரத்தையர் நிவ்யாபரணகண நிவ்யாயுத கணை; அலங்காரியைஸ் ஸரிவைர் நிகதிதமலங்கார இநி ய: — ஸமாக்கயாதம் தத்தே ஸ வாகிரிநாதோஸ்து சரணம். (86)

அழகருக்கு அலங்காரனென்னுந் திருநாமம் எதுபற்றி? என்று விதர்க்கமாய்ச் சென்றது கீழ் ச்லோகம்; நிஷ்கர்ஷமாய்ச் செல்லுகிறது இந்தச் ச்லோகம். கிரீட மகுட குடாவதம்ஸாதி நிவ்யாபரணங்களுக்கும் ஸுதர்சந பாஞ்சஜந்யாதி நிவ்யாயுதங்களாலும் அலங்காரம் பெற்றிருப்பதனாலே அலங்காரனென்று ஓதப்படுகிறானாயிற்று; அன்னவனே நமக்குத் தஞ்சம் — என்கிறார். அந்த நிவ்யாபரணங்களும் நிவ்யாயுதங்களும் எப்படிப் பட்டவை யென்ன;

ஸுக்ஸ்பர்சை: — சரணாகதிகத்யத்தில் ஆபரண சூர்ணியிலே “ நிரதிசய ஸுக்ஸ்பர்ச ” இத் யாதியாக அருளிச் செய்தபடியே மெத்தென்றிருக்குமவை.

குஸுமஸுகுமாராங்கஸுகதை: — புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரங்களான பாதாநிகேசாந்த அவய வங்களுக்குக் கருமுகை மாலைபோலே இனிமையைத் தரும்படியானவை.

ஸுஸௌகந்த்யை: — லோக விலகடினமான நிவ்ய பரிமளம் பொருந்தியவை.

அலங்காரியை: — திருமேனிக்கு சோபாவஹங்களாயிருக்குமவை. ஆக இப்படிப்பட்ட;

ஸரிவை: நிவ்யாபரணகண நிவ்யாயுதகணை: — ஸகல நிவ்யாபரணங்களாலும் ஸகல நிவ்யா

If not delivered Please return to:—

“AMRUTALAHARI” OFFICE,

East Chitra Street, Srirangam,

To

Sri

ஸ்ரீ:

ஓம தத்ஸத்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரப்ரம்ஹணே நம:

ஸ்ரீ மதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ கீதா ஸந்தேச மஹோத்ஸவம்

(ஸ்ரீ விசிஷ்டாத்வைத ப்ரசாரக ஸங்கம், மதராஸ்)

ஆ ஸ் வ ர ந ப் ப த் தி ரி க.

இப்பூவுலகின்கண் பலபல மதங்கள் தோன்றியுள்ளன. அந்தந்த மதக்கொள்கைகளை யறிவிக்கும் நூல்களில் ஒவ்வொரு மதத்திலும், சிறியதோ, பெரியதோ, அவசியம் ஒரு நூல் அப்யஸிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. அதில் சொல்லியிருக்கும் வகைமுறைகளை நன்றாயறிந்து அதன்படி ஒழுகுவது அந்தந்த மதஸ்தர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் கடமையாகும். யாவனொருவன் இவ்விதம் நிலைநின்றானோ, அவனை உண்மையான மதஸ்தன் என்று சொல்லத்தகுந்தவன் ஆவான்.

கிருஸ்துவ மதஸ்தர்கள் தங்கள் வேத நூலான “பைபிள்” என்பதையும் முகம்மதியர்கள் “குரான்” என்பதையும் படிக்கிறார்கள். ஹிந்துக்கள் தங்கள் மதக் கிரந்தங்களைப் படிக்காமலும், அதன்படி அதுஷ்டிக்காமலும் இருந்தால் ஹிந்துவாவது எங்ஙனம்? “ஹிந்து” என்று அழைப்பது மாத்திரமே கொண்டு எவ்விதம் “ஹிந்துத்வம்” வலித்தமாகும்! ஹிந்து மதக் கிரந்தம் யாது? ‘வேதம்’தான் பல நூல்களிலும் சிறந்த முகலாவது நூல். ஸ்ரீமந் நாராயணனே ஸ்ரீகிருஷ்ணனாகவவகரித்து பழமையான வேதங்களின் பொருள்களை யாவரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படிதானாகவே உபதேசஞ்செய்தான். அதுவே “ஸ்ரீ கீதை”யாகும். இதையநுஸரித்தே வியாஸபகவான் வேதங்களிலுள்ள சந்தேஹப் பகுதிகளை விளங்கச் செய்யவேண்டி ‘ப்ரஹ்மஸூத்திரங்களை’ப் பண்ணினார். மேலும் இவ்விஷயங்களை உதாஹரணபூர்வமாக நன்றாக விளங்கும்படி இதிறாஸபுராணங்களை எழுதினார். அதில் ஐந்தாவது வேதமென விளங்கும் ஸ்ரீமஹாபாரதத்தின்கண் உபநிஷத்தெனப் ப்ரகாசிக்குமது “ஸ்ரீபகவத் கீதை”யாகும்.

ஸ்ரீ:

ஓம் தத்ஸத்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரப்ரம்ஹணே நம:

ஸ்ரீ மதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ கீதா ஸந்தேச மஹோத்ஸவம்

(ஸ்ரீ விசிஷ்டாத்வைத ப்ரசாரக ஸங்கம், மதராஸ்)

ஆ ஸ் வ ர ந ப் ப த் த ரி க.

இப்பூவுலகின்கண் பலபல மதங்கள் தோன்றியுள்ளன. அந்தந்த மதக்கொள்கைகளை யறிவிக்கும் நூல்களில் ஒவ்வொரு மதத்திலும், சிறியதோ, பெரியதோ, அவசியம் ஒரு நூல் அப்யவரிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. அதில் சொல்லியிருக்கும் வகைமுறைகளை நன்றி யறிந்து அதன்படி ஒழுகுவது அந்தந்த மதஸ்தர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் கடமையாகும். யாவனொருவன் இவ்விதம் நிலைநின்றானோ, அவனே உண்மையான மதஸ்தன் என்று சொல் லத்தகுந்தவன் ஆவான்.

கிருஸ்துவ மதஸ்தர்கள் தங்கள் வேத நூலான “பைபிள்” என்பதையும் முகம்மதி யர்கள் “குரான்” என்பதையும் படிக்கிறார்கள். ஹிந்துக்கள் தங்கள் மதக் கிரந்தங்களைப் படிக்காமலும், அதன்படி அதுஷ்டிக்காமலும் இருந்தால் ஹிந்துவாவது எங்கனும்? “ஹிந்து” என்று அழைப்பது மாத்திரமே கொண்டு எவ்விதம் “ஹிந்துத்வம்” விரித்தமா கும்! ஹிந்து மதக் கிரந்தம் யாது? ‘வேதம்’தான் பல நூல்களிலும் சிறந்த முகலா வது நூல். ஸ்ரீமந் நாராயணனே ஸ்ரீகிருஷ்ணனாகவகரித்து பழமையான வேதங்களின் பொருள்களை யாவரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படிதானாகவே உபதேசஞ்செய்தான். அதனிலே “ஸ்ரீ கீதை”யாகும். இதையதுஸரித்தே வியாஸபகவான் வேதங்களிலுள்ள சந்தேஹப் பகுதி களை விளங்கச் செய்யவேண்டி ‘ப்ரஹ்மஸூத்திரங்களை’ப் பண்ணினார். மேலும் இவ்விஷயங் களை உதாஹரணபூர்வமாக நன்றாக விளங்கும்படி இதிறாஸபுராணங்களை எழுதினார். அதில் ஐந்தாவது வேதமென விளங்கும் ஸ்ரீமஹாபாரதத்தின்கண் உபநிஷத்தெனப் புகாசிக்கத் து மது “ஸ்ரீபகவத் கீதை”யாகும்.

ஆகையால் ஹிந்துமத ஸ்ரீத்தார்தஸாரங்களை பண்டிதபாமார்கள் என வாகியற ஸ்திரீ புருஷர்கள், பாலவியோதிகர்கள் யாவருக்கும் மிகச்சலபமாகவும் ஸ்பஷ்டமாகவும் சிறிது காலத்திலேயே ஸகலவிஷயங்களையும் தெளிவாகத் தெரிவித்தும், நியமித்தும் போருமதான கார்த்தராஜமும்; பகவான் தானாகவே பரமக்ருபையுடனே சேதனோஜ்ஜ்வலூர்த்தமாக உபதேசித்தகார்த ரத்னமும்; ஆஸைது ஹிமாசலபர்யந்தமான பாரதபூமியில்மட்டுமன்றி உலகெங்கும் புத்திவிக்காசம் பெற்ற பல மனிதர்களாலும் கவரப்பட்டு ஆத்மதாரக ஸுலபோபாயத்தைப் ப்ரகாசஞ்செய்யும் கார்தமணியும்; ப்ரதிமனிதனின் ஸந்தேஹமென்ன, ப்ரச்சினைபென்ன, இவைகளை நீக்கி, அறியவிருப்பம், விஷயங்களின் நிறைவு இவைகளைத் தடங்கலில்லாது மேன்மேலன ஸம்ருத்தியுற ஸ்ரீத்தார்தப் பொருள்களையறிவிக்கும் கார்தகோசமும், லௌகிகம், அலௌகிகம், தேஹம், ஜீவன், பரமாத்மா இவைகளுடைய தத்வங்களைப்பூர்த்தியாக அறிவித்து ஸமந்வயப்படுத்தும் ராஜமார்க்கத்தை விசதப்படுத்தும் கார்ததீபமும். பிரபஞ்சத்தின், ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, லயம், மோக்ஷம் முதலான ஸகல ரஹஸ்யார்த்தப் ப்ரகாசக கார்த நேத்திரமும், எனத்திகழ்வது 'ஸ்ரீபகவத் கீதை'யாகும்.

“ மனிதர்களின் பரமஸௌபாக்கியமானது கீதை ”

கீதாஸுதீதா கர்த்தவ்யா கிமந்யைச்சாஸ்த்ரஸங்க்ரஹை:
யாஸ்வயம் பத்மநாபஸ்ய முகபத்மாத்விரிஸ்ஸருதா
ப்ராதாம்ருதஸர்வஸவம் விஷ்ணோர்வக்த் ராத்விரிஸ்ஸருதம்
கீதாகங்கோதகம் பீத்வா புநர்ஜநம் நவித்யதே ”

இந்த கீதை நமக்கு ஒரு வைத்தமாநிதிபாம். இதை நாம் ஸரியாக உபயோகிக்காததாலேயே, மனோபலஹீனர்களாய், பிறமதங்களையும் கடைப்பிடிக்க ஊக்கமுடையவர்களாய், நம் சட்டதிட்டங்களை சிதரவடிப்பவர்களாய், நாஸ்திகமதம் நாற்றிசையும் மிளிர வகைசெய்பவர்களாய், ஆத்யாத்மிகமெனும் சரீரதத்வத்திலேயே மண்டியழிந்து நிற்கின்றோம்.

இந்த கீதாமந்த்ர ரத்னத்தையிழந்தே நாம் நம்மிடமுள்ள தேவத்வம் மறுஷ்யத்வம் இதை பிழந்து ராஜாஸத்வம் தலைதூக்க பாஹிம்ஸச, வஞ்சனை, அகிரீததை, அசாந்தி துராகைப்பேய்களுக்கு இடங்கொடுத்து வளர்த்து வருகின்றோம்.

ஸர்வக்ருன், ஸர்வசக்தி, ஸர்வவ்யாபி, ஸர்வஸ்ம்ன், ஸர்வமங்களப்ரதன் ஆவான் ஸர்வேசுவரனோடு நமக்குண்டான ஸம்பந்தத்தையனுபவபூர்வமாகத் தெரிந்த மஹாத்மாக்களான ருஷிகள், முனிகள், ஆழ்வார்கள், ஆசாரியர்கள் இவர்களுடைய பரம்பரையில் சேர்ந்தவர்கள் அல்லவா நாம்! இப்படியிருக்க இன்று நாம், 'தேஹமே ஆத்மா'வெனும் அபிமானமுடையவர்களாய் ஆபாஸமாய் ஈரமில்லாதுலர்ந்த சாகுபோன்று பிரயோஜனமற்று அனுஷ்டான நன்னியமாய் வெறுமாடம்பரமான வேதாந்த ஞானவான்களாகி மதித்துத் திரிகின்றோமென்பதை நினைத்தால் நாம் நம்முள்ளேவெள்கிப்போய் சிரிக்கவளையும். இவ்விதம் நம்முடைய ஸர்வஸ்திதி, துரவஸ்த்தை, துர்கதி, துர்மார்க்கம், துராலோசனை இவை கழியவேண்டுமாகில்;

ஆகையால் ஹிந்துமத ஹித்தார்தஸாரங்களை பண்டிதபாமார்கள் என வாசியற ஸ்தரீ புருஷர்கள், பாலவயோதிகர்கள் யாவருக்கும் மிகச்சலபமாகவும் ஸ்பஷ்டமாகவும் சிறிது காலத்திலேயே ஸகலவிஷயங்களையும் தெளிவாகத் தெரிவித்தும், நியமித்தும் போருமதான கார்த்தராஜமும்; பகவான் தானாகவே பரமக்ருபையுடனே சேதனோஜ்ஜ்வலார்த்தமாக உபதேசித்தகார்த ரத்னமும்; ஆஸேது ஹிமாசலபர்யந்தமான பாரதபூமியில்மட்டுமன்றி உலகெங்கும் புத்திவிகாசம் பெற்ற பல மனிதர்களாலும் கவரப்பட்டு ஆத்மதாரக ஸுலபோபாயத்தைப் ப்ரகாசஞ்செய்யும் கார்தமணியும்; ப்ரதிமனிதனின் ஸந்தேஹமென்ன, ப்ரச்னையென்ன, இவைகளை நீக்கி, அறியவிருப்பம், விஷயங்களின் நிறைவு இவைகளைத் தடங்கலில்லாது மேன்மேலான ஸம்ருத்தியுற ஹித்தார்தப் பொருள்களையறிவிக்கும் கார்தகோசமும், லௌகிகம், அலௌகிகம், தேஹம், ஜீவன், பரமாத்மா இவைகளுடைய தத்வங்களைப்பூர்த்தியாக அறிவித்து ஸமந்வயப்படுத்தும் ராஜமார்க்கத்தை விசதப்படுத்தும் கார்ததீபமும். பிரபஞ்சத்தின், ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, லயம், மோக்ஷம் முதலான ஸகல ரஹஸ்யார்த்தப் ப்ரகாசக கார்த நேத்திரமும், எனத்திகழ்வது 'ஸ்ரீபகவத் கீதை'யாகும்.

“ மனிதர்களின் பரமஸௌபாக்கியமானது கீதை ”

கீதாஸுகீதா கர்த்தவ்யா கிமந்யைச்சாஸ்த்ரஸங்க்ரஹை:
யாஸ்வயம் பத்மநாபஸ்ய முகபத்மாத்வினிஸ்ஸ்ருதா
ப்ரதாம்ருதஸர்வஸ்வம் விஷ்ணோர்வக்த் ராத்வினிஸ்ஸ்ருதம்
கீதாகங்கோதகம் பித்வா புநர்ஜநம் நவித்யதே ”

இந்த கீதை நமக்கு ஒரு வைத்தமானிதியாம். இதை நாம் ஸரியாக உபயோகிக்காததாலேயே, மனோபலஹீனர்களாய், பிறமதங்களையும் கடைப்பிடிக்க ஊக்கமுடையவர்களாய், நம் சட்டதிட்டங்களை சிதரவடிப்பவர்களாய், நாஸ்திகமதம் நாற்றிசையும் மிளிர வகைசெய்பவர்களாய், ஆத்யாத்மிகமெனும் சரீரதத்வத்திலேயே மண்டியழிந்து நிற்கின்றோம்.

இந்த கீதாமந்த்ர ரத்னத்தையிழந்தே நாம் நம்மிடமுள்ள தேவத்வம் மதுஷ்யத்வம் இதை யிழந்து ராக்ஷஸத்வம் தலைதூக்க பரஹிம்சை, வஞ்சனை, அவிநீததை, அசார்தி துராசைப்பேய்களுக்கு இடங்கொடுத்து வளர்த்து வருகின்றோம்.

ஸர்வக்ருன், ஸர்வசக்தி, ஸர்வவ்யாபி, ஸர்வஸ்மன், ஸர்வமங்களப்ரதன் ஆவான் ஸர்வேசுவரனோடு நமக்குண்டான ஸம்பந்தத்தையனுபவபூர்வமாகத் தெரிந்த மஹாத்மாக்களான ருஷிகள், முனிகள், ஆழ்வார்கள், ஆசாரியர்கள் இவர்களுடைய பரம்பரையில் சேர்ந்தவர்கள் அல்லவா நாம்! இப்படியிருக்க இன்று நாம், 'தேஹமே ஆத்மா'வெனும் அபிமானமுடையவர்களாய் ஆபாஸமாய் ஈரமில்லாதுலர்ந்த சரகூபோன்று பிரயோஜனமற்று அனுஷ்டான குன்னியமாய் வெறுமாடம்பரமான வேதாந்த ஞானவான்களாகி மதித்துத் திரிகின்றோமென்பதை நினைத்தால் நாம் நம்முள்ளேவெள்கிப்போய் சிரிக்கவமையும். இவ்விதம் நம்முடைய துர்ஸ்திதி, துரவஸ்த்தை, துர்கதி, துர்மார்க்கம், துராலோசனை இவை கழியவேண்டுமாகில்;

பலித்ரதை, த்யாகம், ஸேவாரிதி, ஸர்வஸமீதம், நன்னடத்தை, மேன்மை, ஸ்வார்த்தரா ஹித்
யம், இவை உண்டாகவேண்டுமென்றால்; ஒவ்வொரு மனிதன், மதம், தர்மம், நீதி, ஸங்கம்,
தேசம், ஜாதி, பிரபஞ்சம், இவை மிகவும் மேன்மையடையவேண்டுமென்றால்; ஸ்ரீபகவத் கீதை
யொன்றே நமக்கு உற்ற உசாத்துணையாகும்.

பகவத் கீதாபடனம், பகவத் கீதா விசாரம், பகவத் கீதாந்வயம், பகவத் கீதோக்தா
சரணம், பகவத் கீதாப்ரசாரம் இவையே நம்முடைய கடமையாகும்.

ஆஸ்திகாக்ரேஸார்களே! உத்தமணிகளே! தேசாப்யுதயகரமான இந்த பலித்ர பாலம்,
பலித்ர ஆசயம், பலித்ர ஸஞ்ஜயம் இவை நிறைவேறுதற் பொருட்டு பகவத் கீதாபிரசாரம் செய்ய
வேண்டி 'ஸ்ரீவிசிஷ்டாந்வைத ப்ரசாரக ஸங்க'த்தினாலே சென்னையில் விக்ருதி(வ்ரு) கார்த
திகையி 17-உ கிருஷ்ணபக்ஷம் அஷ்டமி சனிக்கிழமை (2-12-1950) காலைபிறுந்து
தொடர்ச்சியாக பதினெட்டு தினங்கள் அதாவது (19-12-1950) மாலை முடிய "ஸ்ரீபகவத் கீதா
ஸந்தேச மஹோத்ஸவம்" நடத்த நிச்சயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (1-12-1950) வெள்
ளிக்கிழமை மாலை அங்குரார்ப்பணம். (20-12-1950) புதன்கிழமை காலை அவப்ருதோத்ஸவம்
நடக்கும்.

காரியக்ரமம்.

(1-12-50) மாலை திருவல்லிக்கேணி தோசாரியன் ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸன்னிதியி
லிருந்து ஊர்வலமாகப் புறப்பட்டு (48, கோவந்தப்ப நாயகன் வீதி, சென்னை-1.) உப்புட்டுர்
ஆழ்வார் செட்டி சாரிடி ராமாநுஜகூடத்தில் வந்து அங்கு பாராயண மஹாமண்டபப்ரவேச
மும், அங்குரார்ப்பண மஹோத்ஸவமும் நடைபெறும்.

(2-12-50) முதல் தினமும் காலை 5 மணிக்கு திருவாராதனம்-6-30 முதல் 7-30 வரை
திருவிதிப் புறப்பாடு. 7-30 முதல் 8 வரை எல்லோரும் சேர்ந்து ஸமஷ்டிபாராயணமாக
கீதையில் ஒரு அத்தியாயம் பாராயணம்.

8 முதல் 8-15 மணி வரை க்ருஷ்ணநாம (ஸமஷ்டி) ஜபம் 8-15 மணிக்குமேல் 10-30
மணி வரை தீக்ஷித பண்டிதர்களாலே பகவத் கீதை முழுவதும் பாராயணம். அதே ஸமயத்
தில் உபநியாஸ மண்டபத்தில் ஸமஷ்டி பாராயணம் செய்த அந்தந்த அத்தியாயார்த்த விசே
ஷங்களை அவகாசாநுசாரம் பல பாஷைகளில் உபந்யஸிக்கப்படும்.

மாலை 2 முதல் 5 வரை ஸுப்ரஸித்த வித்வான்களாலே அந்தந்த நாள் ஸமஷ்டிபாரா
யண அத்தியாயத்தின் விசேஷார்த்த விமர்சனம் உபன்னியாஸபூர்வமாக சிஷ்ஷணம் செய்யப்
படும். மாலை 5-30 முதல் 8-30 வரை பலப்ரமுகர்களைக்கொண்டு ஸ்ரீபகவத் கீதா விஷயமாக
உபந்யாசங்கள் நடத்தப்படும். 8-30 மணிக்குமேல் 10-30 மணி இரவு ஹிந்தியில் ஸ்ரீ கீதை
உபந்யாசங்கள் சென்னை ஏகாம்பரேஸ்வர அக்ராஹார குளத்தின் மேல்புரமாக நடைபெறும்.
(20-12-50) காலை 8 மணிக்கு ஜியார்ஜ்டவுன் சென்னைக் கடற்கரையில் அவப்ருதோத்ஸவம்
நடைபெறும்.

பலிதரணம், தயாகம்; ஸேவாநிதி, ஸர்வஸம்மந்தம், நன்னடத்தை, மேன்மை, ஸ்வார்த்தரா ஹித்
யம், இவை உண்டாகவேண்டுமென்றால்; ஒவ்வொரு மனிதன், மதம், தர்மம், நீதி, ஸங்கம்,
தேசம், ஜாதி, பிரபஞ்சம், இவை மிகவும் மேன்மைபடையவேண்டுமென்றால்; ஸ்ரீபகவத் தீதை
யொன்றே நமக்கு உற்ற உதாத்துணையாகும்.

பகவத் தீதாபடனம், பகவத் தீதா விசாரம், பகவத் தீதாந்யம், பகவத் தீதோக்தா
சாணம், பகவத் தீதாபிரசாரம் இவையே நம்முடைய கடமையாகும்.

ஆஸ்திகாக்கோஸார்களே! பஞ்சமணிகளே! தேசாப்யுதயகரமான இந்த பவித்ரா பாவம்,
பவித்ரா ஆசயம், பவித்ரா கல்யாயம் இவை நிறைவேறுதற் பொருட்டு பகவத் தீதாபிரசாரம் செய்ய
வேண்டி 'ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்நைவத ப்ரசாரக ஸங்க'த்தினாலே சென்னையில் விக்குதினா கார்த்
தினையி 17-ம் திருஷ்ணபசும் அஷ்டமி சனிக்கிழமை (2-12-1950) காலைவிருந்து
தொடர்ச்சியாக பதினெட்டு தினங்கள் அதாவது (19-12-1950) மாலை முடிய "ஸ்ரீபகவத்தீதா
ஸந்தேச மஹோத்ஸவம்" நடத்த நிச்சயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (1-12-1950) வெள்
ளிக்கிழமை மாலை அங்குராசர்ப்பணம். (20-12-1950) புதன்கிழமை காலை அவப்ருதோத்ஸவம்
நடக்கும்.

காரியக்ரமம்.

(1-12-50) மாலை திருவல்லிக்கேணி தீதாசாரியன் ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸன்னிதியி
லிருந்து ஊர்வலமாகப் புறப்பட்டு (48, கோவில்தப்ப நாயகன் வீதி, சென்னை-1.) உப்புட்டுர்
ஆழ்வார் செட்டி சாரிடி ராமாதுஜகடத்தில் வந்து அங்கு பாராயண மஹாமண்டபப்ரவேச
மும், அங்குராசர்ப்பண மஹோத்ஸவமும் நடைபெறும்.

(2-12-50) முதல் தினமும் காலை 5 மணிக்கு திருவாராதனம்-6-30 முதல் 7-30 வரை
திருவிதிப் புறப்பாடு. 7-30 முதல் 8 வரை எல்லோரும் சேர்ந்து ஸமஷ்டிபாராயணமாக
தீதையில் ஒரு அத்தியாயம் பாராயணம்.

8 முதல் 8-15 மணி வரை க்ருஷ்ணநாம (ஸமஷ்டி) ஜபம் 8-15 மணிக்குமேல் 10-30
மணி வரை தீகித பண்டிதர்களாலே பகவத் தீதை முழுவதும் பாராயணம். அதே ஸமயத்
தில் உபநியாஸ மண்டபத்தில் ஸமஷ்டி பாராயணம் செய்த அந்தந்த அத்தியாயார்த்த விசே
ஷங்கள் அவகாசாதுசாரம் பல பாஷைகளில் உபந்யஸிக்கப்படும்.

மாலை 2 முதல் 5 வரை ஸுப்ரஹித்த வித்வான்களாலே அந்தந்த நாள் ஸமஷ்டிபாரா
யண அத்தியாயத்தின் விசேஷார்த்த விமர்சனம் உபன்னியாஸபூர்வமாக சிஷ்ணம் செய்யப்
படும். மாலை 5-30 முதல் 8-30 வரை பலபாமுகர்களைக்கொண்டு ஸ்ரீபகவத் தீதா விஷயமாக
உபந்யாசங்கள் நடத்தப்படும். 8-30 மணிக்குமேல் 10-30 மணி இரவு ஹிந்தியில் ஸ்ரீ தீதை
உபந்யாசங்கள் சென்னை ஏகாம்பரேஸ்வர அக்ஷரஹாச குளத்தின் மேல்புரமாக நடைபெறும்.
(20-12-50) காலை 8 மணிக்கு ஜியார்ஜ்டவுன் சென்னைக் கடற்கரையில் அவப்ருதோத்ஸவம்
நடைபெறும்.

இந்தக் காரியம்மத்தொடு 18 தினங்களும் அவகாசமுடையதாக இத்தேசத்திலும் மற்ற நாட்டிலுமுள்ள பகவத் தோழந்திரித, அமுத்திரிதகார்தாரிகளின் காட்சிகளை அமைக்கப்படும். மேலும் பகவத் தோழனும், அர்த்தம், விபாக்யானம், விமர்சனம், உபந்யாஸம், இவைகளில் பரிசை ஏற்படுத்தி அதில் தேறினவர்களுக்கு பஹுமானமும், பிறதம் அளிக்கப்படும். ஆகையினால் இந்த பரிதா மஹோத்ஸவத்தில் தாங்கள் அர்வயித்து, இந்த ஆஹவான சங்கத்தில் ஸப்யர்களாகச் சேர்ந்து, மற்றவர்களையும் சேர்ப்பித்து, தங்களிடமுள்ள தோவாங்களை கோசங்களை காட்சிகளில் வைத்து (காட்சி முடிந்த பிறகு சீக்கிரம் ஸ்ரீகோசங்கள் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும்) மற்றும் தங்களுக்கு உசிதமெனத் தோற்றும் ஸஹாயகளைச் செய்து இம்மஹோத்ஸவத்தைச் சீரும் சிறப்புமாக நடக்கச் செய்வென்றோம் பிசார்தித்தின்றோம்.

கார்யாலயம்:

147, அன்னாப்பின்ன வீதி,
ஜி. டி. சென்னை.

இப்படிக்கு.

ஸ்ரீ விசிஷ்டா த்வைத ப்ரகாச சங்கம்,

ஸ்ரீ தோஸந்தேச மஹோத்ஸவ கார்யநிர்வாஹ சங்கம்.

தலைவர் :

ராவ் பகதூர். ஸ்ரீ. வேமூர். ரங்கநாதம் செட்டியார்.

கார்யதர்சிகள் :

கேசவலால் தர்வாடி, B.A., B.L.

கராஸபாடி ராதாகிருஷ்ணப்பா.

கோசாதிக்காரி :

கொஞ்சேடி சுப்ராயலு செட்டி.

மதராஸ் சங்கத்தலைவர் :

மட்டுபல்லி ரங்கநாதப்பா.

கேர்த்ர கார்யதர்சி :

1. தே. கம். கோபாலாசாரி.

2. ஆ. சி. ஸ்ரீமங்கராயனாசாரியார்.

ஆஹவாத சங்க ஸப்யத்வ சந்தா விவரங்கள்

மஹாராஜ போஷகர்கள் ரூபா. 1108ம் அதற்கு மேலும் ஸமர்ப்பிப்பவர்கள்.

சாஹுபோஷகர்கள் " 513 "

போஷகர்கள் " 218 "

ஸஹாயகர்கள் " 118 "

ஸப்யர்கள் " 58 "

அபிமானிகள் " 25 "

சந்தாதார்கள் " 18 "

இந்தக் காரியக்ரமத்தோடு 18 தினங்களும் அவகாசாநுஸாரமாக இத்தேசத்திலும் மற்ற நாட்டிலுமுள்ள பகவத் தோமுத்ரித, அமுத்ரிதக்ரந்தராசிகளின் காட்சிசாலை அமைக்கப்படும். மேலும் பகவத் தோமூலம், அர்த்தம், வியாக்யானம், விமர்சனம், உபந்யாஸம், இவைகளில் பரீக்ஷை ஏற்படுத்தி அதில் தேறினவர்களுக்கு பஹுமானமும், பிருதும் அளிக்கப்படும். ஆகையினால் இந்த பவித்ர மஹோத்ஸவத்தில் தாங்கள் அந்வயித்து, இந்த ஆஹ்வான சங்கத்தில் ஸப்யர்களாகச் சேர்ந்து, மற்றவர்களையும் சேர்ப்பித்து, தங்களிடமுள்ள தோவாந்மய கோசங்களை காட்சிசாலையில் வைத்து (காட்சி முடிந்த பிறகு சீக்கிரம் ஸ்ரீகோசங்கள் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும்) மற்றும் தங்களுக்கு உசிதயெனத் தோற்றும் ஸஹாயகளைச் செய்து இம்மஹோத்ஸவத்தைச் சீரும் சிறப்புமாக நடக்கச் செய்யவேண்டுமாய் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

கார்யாலயம்:

147, அண்ணாப்பிள்ளை வீதி,
ஜி. டி. சென்னை.

இப்படிக்கு,

ஸ்ரீ விசிஷ்டா த்வைத ப்ராசாரக சங்கம்,

ஸ்ரீ தோஸந்தேச மஹோத்ஸவ கார்யநிர்வாஹ சங்கம்.

தலைவர்:

ராவ் பகதூர். ஸ்ரீ. வேமூர். ரங்கநாதம் செட்டியார்.

கார்யதர்சிகள்:

கேசவலால் தர்வாடி, B.A., B.L.

கராலபாடி ராதாகிருஷ்ணய்யா.

கோசாதிக்காரி:

கொஞ்சேடி சுப்ராயலு செட்டி.

மதராஸ் சங்கத்தலைவர்:

மட்டுபல்லி ரங்கநாதய்யா.

கேந்த்ர கார்யதர்சி:

1. தே. கம். கோபாலாசாரி.

2. ஆ. சி. ஸ்ரீமந்நாராயணாசாரியார்.

ஆஹ்வாந சங்க ஸப்யத்வ சந்தா விவரங்கள்

மஹாராஜ போஷகர்கள் ரூபா. 1108ம் அதற்கு மேலும் ஸமர்ப்பிப்பவர்கள்.

ராஜபோஷகர்கள்	518	"
போஷகர்கள்	218	"
ஸஹாயகர்கள்	118	"
ஸப்யர்கள்	58	"
அபிமானிகள்	25	"
சந்தாதார்கள்	18	"

ஆஸ்திகர்களுக்கு அறிவிப்பு

—10:—

ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசந ஸபா என்னும் பெயர்கோண்ட ஸபை
சென்னையில் 1947-வருஷம் அக்டோபர் மாதத்தில்
ஸ்ரீ காஞ்சி P. B. அண்ணங்கராசாரிய ஸ்வாமிகளின்

தலைமையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு நடந்து வருகிறது.

இந்த ஸபையின் மூலமாகத் தமிழ் லிபியிலும், தெலுங்கு லிபியிலும்
நம்முடைய ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்க ளெல்லாம் மிகவும் அழகிய முறையில்
அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன.

“ஸ்ரீராமா நுஜன்”

என்ற பெயரால் மாதப் பத்ரிகையும் தமிழ் தெலுங்கு உபய பாஷைகளிலும்
தனித்தனி நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

*****

ஹே. ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசந ஸபையில்

மோத்தமாக 250 ரூபாய் செலுத்துகிறவர்கள் பேட்ரன்கள்.

100 ரூபாய் செலுத்துகிறவர்கள் ஜீவிய சந்தாதாரர்கள்.

வருஷந்தோறும் (போஸ்டேஜ் உள்பட) 10 ரூபாய் சந்தா செலுத்துமவர்கள்
ஆர்டினரி மெம்பர்கள்.

ஆக இம்முன்று வகுப்பிலும் சேர்ந்தவர்கள் மாதப் பத்ரிகைக்காகத் தனிப்பட்ட
சந்தா செலுத்தவேண்டிய தில்லை. மாதப் பத்ரிகை மாத்ரம் விரும்புமவர்களுக்கு
தமிழ்ப் பத்ரிகையின் வருஷச் சந்தா ரூ. 2—8—0.

தெலுங்கு பத்ரிகையின் வருஷச் சந்தா ரூ. 3—0—0.

==0==

மற்றும் இது ஸம்பந்தமான விவரங்களுக்கு விசேஷ விளம்பரம் தருவித்துப் பார்க்க.

கடிதப் போக்கு வரத்துகளுக்கும் மணியார்டர் அனுப்புவதற்கும் விலாஸம்:—

P. B. அண்ணங்கராசாரியர், க்ரந்தமாலா ஆபீஸ், காஞ்சீபுரம்.

க்ரந்தமாலா ஆபீஸ் பதிப்புகளுக்கு விரிவான காட்லாக் வரவழைத்துப் பார்க்க.
உடையவர், நம்பிள்ளை, தேசிகன், மணவாளமாமுனிகள் முதலான பூருவாசாரியர்க
ளருளிச்செய்த ஸகல க்ரந்தங்களும், அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமிகள் இயற்றிய
நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்த வியாக்கியானங்கள், ஸ்ரீ வசநபூஷண ஆசார்ய ஹ்ருதயாதி
ரஹஸ்ய வியாக்கியானங்கள், ஸகல ஸ்தோத்ரபாட வியாக்கியானங்கள் மற்றும் பல
ஸம்ப்ரதாய நூல்கள், பலவகை உபந்யாஸ நூல்கள், சரித்திர நூல்கள் இங்கே
கிடைக்கும்.

மானேஜர்,

க்ரந்தமாலா ஆபீஸ், காஞ்சீபுரம்

ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசந ஸபையின் மூலமாக வெளிவந்தவை

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

கு. அ.	கு. அ.
1. பூர்வாசார்ய வைபவம்	1 8
2. ஆசார்ய ஹ்ருதயஸாரம்	4 0
3. திவ்ய ப்ரபந்தஸாரத்திரட்டு	1 0
4. பன்னிரு திங்கள நுபவம்	2 0
5. நித்யா நுஸந்தானம் மூலம்	1 0
6. நித்யா நுஸந்தானம் உரை	2 8
7. பரந்தாஹஸ்யம் மாணிக்கமாலை	1 0
8. ஸ்ரீராமாநுஜன் முதல் தொகுதி	4 0
9. கத்யத்ரய உரை	1 2
10. திருப்பாவையுரை	1 4
11. பகவத்விஷயம் ஈடு முதற்பத்து	1 12
12. ஷே இரண்டாம்பத்து	2 0
13. பகவத்விஷயம் ஈடு ஆரூர்பத்து	2 3
14. ஷே ஒன்பதாம்பத்து	1 8
15. திவ்யப்ரபந்தக்கண்ணாடி	0 12
16. விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஷுரை	1 0
17. ஸ்ரீ தேசிக ரஹஸ்யமாலை 1 to 16	1 0
18. திருவாய்மொழி இரண்டாம்பத்து	
திவ்யார்த்த தீபிகையுரை	2 0
19. ஆசார்ய ஹ்ருதய வியாக்கியானம்	
(மணவாளமாமுனிகளருளியது)	4 4
20. ஸ்ரீராமாநுஜன் தொகுதி 2	4 0
21. திருவாய்மொழி மூன்றாம்பத்து	
திவ்யார்த்த தீபிகையுரை	2 8

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

இவை கிடைக்குமிடம் :—

P. B. அண்ணங்கராசாரியர், காஞ்சிபுரம்.

கராலபாடி ராதாகிருஷ்ணய்யா, 147, அண்ணாபிள்ளை தெரு, மதநுஸ் 1

G. ரங்கைய நாயுடு, பர்மாஷெஸ் கிளர்க்கு, மதநுஸ்.

(இவர் சென்னையில் பிரசாரம் செய்ய நியமிக்கப்பட்டவர்.)

If un-delivered please return to :

P. B. Annangaracharyar, Kancheepuram.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

130. Sri Pakkuttai Janakiammal,
c/o Ponnappa Alvar Iyengar,
North Car Street,
ALWARTHIRUNAGARI, S. I. Ry.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Edited Printed and Pub'ished by S. R. Varadarajan, B.A., for
Madras Sathgrantha Prakasana Sabha, at Sri Lakshmi Printing Works,
Car Street, Salem. Editor : P. B. Annangaracharya Swami.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada